

YAZILAN HATIRAT ve GÜNLÜKLER İBRET AYNASI OLMALIDIR

Hatırat okumaya gösterdiğim ilgi ve ihtimamı bilen arkadaş ve dostlarım, okudukları, bildikleri ve duydukları yayınları bana haber verir; bazen gönderir bazen de okuyup özetleyenlerin özetini ulaştırırlar. Hatırat ve günlüklerden böyle haberim olur. Bazı hatıratları okumakla kalmaz, not alır; görüş, düşünce ve mülahazalarımı da yazmaya gayret ederim.

Okuyup not alarak görüş ve düşüncelerimi yazdığım hatıratlardan biri de muhterem Hayrettin Karaman Hocamızın yazıp yayınladığı hatıralarıdır. Tayyar Altıkulaç Hoca'nın hatıralarını da dikkatle okuyup incelemiştım. Mustafa Öz Hocamızın hatıratından bir nüshayı, hattat Yusuf İzzeddin Sav hocanın, içinde benimle ilgili önemli gördüğü bir hatıranın varlığı sebebiyle, satın alıp hediye etmesi ile öğrenmişim. Merhum Ali Özek Hocamızın hatıratını, imzalayıp gönderme lütfunda bulunması sebebi ile okuma imkânı bulmuştım. "Kutuz Hoca" nın hatıralarını İsmail Kara Hoca'nın sayesinde okudum. Son olarak Ali Rıza Demircan Hoca'nın hatıralarını, lütfedip haber vermesi sayesinde, okuma fırsatı bulduğum hatıratlardan oldu.

Merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın da hatırat ve günlük yazdığını biliyordum. Uzakta, Mekke'de olmam sebebi ile hayatta iken Osmanlıca yazdığı günlüklerini, Latin harfleri ile yazdırıp dizdirdiği ve Tayyar Bey ile müzakere edip bazı düzeltmeler yaptıktan sonra, basılması için yayınevine verdiğini, ortak dostlarımızdan duymuştım...

Merhum Hocamızla olan hukukumuzu bilen ortak bir dostumuz elektronik ortamda bu hatıratı okuyup ilgilenmem ve görüş bildirmem için bana da yollamıştı. O günlerde müsait olmamam, elektronik ortamda okumaya ilgi duymamam sebebiyle okuyamamış; basılmasını beklemeyi tercih etmişim. Hocamızın Mart 2016 da vefat ettiğini duyunca, üzölmüş, sarsılmış, hatıratını okuyup görüş bildiremediğim için vicdanen rahatsız olmuşum.

İsmail Kara kardeşimize hatırat ve günlüklerini kontrol ettirmek ve görüşünden istifade etmek istediğini de duymuştım. Ona yazıp sorarak bilgi almak istedim; benim duyduklarım dışında, son durumdan kendisinin de haberdar olmadığını öğrendim...

Bendeki elektronik nüshayı kâğıda döküp basarak okudum. Okuyunca ilgi ve merakım arttı ve Hocamızın merhum dayısı Yahya Kutluoğlu Hoca ile irtibat kurup bilgi almak istedim; haberdar olmadığını gördüm. Kardeşi Ahmet Topaloğlu Hoca ve eniştesi Hamza Okur Bey ile irtibat kurup görüştüm. Onların da farklı bilgisi olmadığını öğrendim. Bendeki elektronik nüshanın kâğıda dökölmüş şeklini istediler; kendilerine verdim...

Hocamızın refikası ve kerimesi ile irtibat kurup bilgi sordum. Kerimesi bana: "Babamızın sağlığında dizilmiş şekli ile hatıratının basılmasının mahzurlu göröldüğünü, kendilerinin de ikna olması sebebi ile oluşturulan bir ekip tarafından elden geçirildikten sonra basılacağını" yazdı...

Bu arada, elektronik nüshanın kâğıda dökölmüş halinden okuduğum hatırat ve günlükler içerisinde, dikkatimi çeken bazı tespitleri, ilgili bölümün resmini çekip muhatabı olan tanıdıklarım ile paylaştım. İki kişi hariç, yazılan günlüklerde kendileri ile ilgili olumsuz ifadelere rağmen, yadırgayan ve tepki gösteren olmadı.

Nedenini merak edip sorduklarım, merhum Hocamızın samimi, sade ve art niyet olmaksızın yazdıkları, kendi penceresinden gördüklerini yansıttığı için, eksliğine fazlasına bakmadan, anlayışla ve müsamaha ile yaklaştıklarını söylediler/yazdılar...

Merhum Hocamız politik duruştan uzak, ilmi duruşu ile tebarüz etmiş, samimi, ihlaslı, dürüst, sevilen ve sayılan bir şahsiyetti. Tenkiti ve muhalefeti, rahatsız edici ve yaralayıcı olmadığını test ederek gördüm.

1999 yılında Emir Turizm ile Umre yapmıştı; Emir Turizm sahibi Ali Rıza Demircan Hocamız ile ilgili yazdıklarını kendisine iletteğimde, tespitlerine katılmasa da rahmet ve minnetle yâd etmemize vesile oldu. İhlas ve samimiyet böyle bir şey, yaşamayana anlatmak çok kolay olmuyor...

Sözü uzatmak niyetinde değilim. Hocamızın sağlığında dizgisini yaptırıp, arkadaşları ile istişare ve bazı düzeltmeler yaptıktan sonra, bastırmak istediği hatırat ve günlükleri, takriben 1200 sayfa olmasına rağmen, basılan kitap sadece 686 sayfa. Bu hatırat ve günlükleri kaleme alıp yayına hazırlayanın bir ilim adamı olması, yumuşak tabiatlı, politik hırsı veya tiryakiliği olmayan, her hangi bir hizip veya cemaate mensubiyeti bulunmayan, müstakil, samimi ihlaslı ve dürüst bir şahsiyet olduğunu da dikkate alarak, günlüklerdeki tekrarları dahi hafzedip çıkartmayı yadırgadım. Eşi ve kızlarının rıza göstermesine bir şey diyemem. Kendilerine kim veya kimlerin, neyi nasıl anlattığının ayrıntılarını bilmediğim için, endişe etmelerini de anormal bulmam. Ama mesai arkadaşlarının buna ihtiyaç duymalarına, üstelik bu seçme ve ayıklama işini, ilkeli ve ustaca yapamayışlarına üzüldüm. Evet, Hocamızın maddi varislerinin onayı alınmış fakat manevi varisleri olan talebelerinin duygu ve düşünceleri hiç dikkate alınmamış...

Siyasi vesayetten şikâyet eder dururuz. Bu da vesayetin bir başka versiyonu değil midir..?

Hocamız, yazdıklarının sorumluluğunu taşıyamayacak bir insan olmadığı gibi sivri dilli olan veya muhalefet tiryakiliği bulunan bir şahsiyet de değildi; müstakil, yerli milli, sıcak, samimi ve ihlaslı bir insandı. Makam ve şöhret hırsı da yoktu. Bu sebeple müşahedeleri, tenkitleri ve yazdıkları yaralayıcı değildi. Ben bunu tahmin olarak değil, test etmiş bir eğitimci olarak yazıyorum. “Yazdıkları, bazı kişiler için kırıcı, rencide edici olabilir; hukuki sonuçlar doğurabilirmiş.” tespitini kabul etmek mümkün değil; böyle bir iddiayı Hocamızı tanıyıp bilen, sevenlerin dillendirebileceğini zannetmiyorum...

Bazen ismini zikredip yazdığı bir cümlelik tespiti, Onun rahmet ve minnetle hatırlanmasına vesile olabileceği gibi, muhatabını da teşvik edici olmayacağını kim söyleyebilir..? Zemmettiği, hata ve eksliğini zikrettiği kişilerin hatasını fark edip tövbe etmesine vesile olması, farklı bir güzellik olmadığını kim iddia edebilir..?

1992 yılında, en yakın mesai arkadaşları ile Umre yaparken, Hıra dağında yaşadığı duygulu, güzel bir hatırası bile hafzedilmiş...

Kendisinin hazırlayıp dizdirdiği nüshada 18 sayfa olan 1992 yılına ait günlükler, basılan kitapta sadece 2 sayfa olarak yer almış. Bunu kim nasıl izah edebilir..?

Hocamızın her tespitinin doğru, hatasız, eksiksiz olduğunu söylüyor; iddia ediyor değilim. Elbette her beşer gibi Hocamızın da yanlışlığı, yanlışlığı hususlar, görüşler, tespitler olabilir; vardır da...

Benim de tespit ettiğim hatalı, eksik ve yanlış yorumları da var ama bunlardan bile istifade etmediğimi söyleyemem...

Recep Özkan kardeşimizin eşi ile ilgili, 20 Aralık 1992 tarihli günlüğünde, bir iki cümlesi Emine hanımı nasıl heyecanlandığı, memnun ve mutlu ettiğini görüp şahit oldum. Bu bölümün basılan kitapta hazfedilmesinin sebebini ben anlayamadım; anlayan varsa öğrenmek isterim...

Tenkit edip zikrettiği akademik unvan ve makam sahibi insanlardan, “görüşünü isabetli bulsak da, Bekir Topaloğlu Hocamıza öyle görünmüş isek bizim eksikliğimizdendir.” deyip rahmet, minnet ve dua ile yâd edenler yanında, “evet yazdıkları doğrudur; bu vesile ile Rabbimden tekrar af ve mağfiret diliyorum” diyenleri de görüp dinledim...

Hatırat ve Günlükler ayna gibi olmalıdır; aynalar yansımaları gösterir. Kimse aynaya kızmaz; aksine, görüldüğü şekli beğenmeyenler, kendilerine çeki düzen verip görünmek istediği şekle bürünmesine, dönmesine vesile olur...

Ne dersiniz, siz aynalara kızıyor musunuz yoksa..?

Nice hatıratlar vardır; içinde hiç bir hata ve eksiklik gündeme getirilmemiş; savunma ve güzellemeler ile doldurulmuştur. İnanırcı olmadıkları gibi ibret alınacak bir tabloya da rastlayamazsınız...

Merhum İmamı Gazali, kendi nefesine hitap ederek: “Ey nefsim, sakın olduğundan farklı görünmeye kalkma, kalkarsan, iki ihtimalden farklı bir durum söz konusu olamaz; muhatabın, akıllı ise olduğundan farklı görünmek istemene itibar etmez; onun gözünde daha da küçülürsün; eğer muhatabın ahmak ise, ahmağın gözünde büyümen ne işe yarar..?” der.

Evet, Bekir Topaloğlu hatırat ve günlüklerinin muhtasar hali bile olsa, Ensar Yayınları arasında yayınlanmasına sevindim. Seçme, kısaltma ve hazif yapanların başarısızlığını, ilkesizliğini görünce de üzüldüm. Bu duygular benim içimdeki duyguların satırlara yansımış halidir. Vesayetin hiç bir türlü hoş durmuyor. Hatırat yazmak nasip olursa, duygularımı daha gerçekçi yazmaya gayret edeceğimi söyleyebilirim. Kimseyi kırmak, itham etmek gibi bir kastım yoktur. Hocasına vefası olan, bir talebesinin bu duygularına tahammül edilmesini beklemeye hakkım var mı bilmem ama beni de böyle, yanışa susmayı beceremeyen, patavatsız(!) biri olarak kabul ediniz lütfen... **05.05.2021** OF / Hamzalı

Ahmet Ziya İbrahimoğlu

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: S.A. Sami Bey, Muhterem Bekir Topaloğlu Hocamızın sizinle ilgili de müşahede ve tespitleri vardı fakat onları da muhtasar baskıda hazfetmişler.

Merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın, Ensar Yayınları tarafından basılmış olan hatıratının değerlendirmesini yaptığım yukarıdaki yazımı ilgili arkadaş, dost ve hocalarıma göndermiştim. Bunlar arasında Sami Uslu Bey de vardı. Bu yazıyı okuduktan sonra Sami Uslu Bey bana yazdığı mesaj üzerine, aşağıdaki yazışmalar 05 Mayıs 2021 - 14 Haziran 2021 tarihleri arasında aramızda geçmiş yazışmalardır.

SAMİ USLU: Çok Değerli Kardeşim Ahmet Ziya İbrahimoglu, Yayınlanmış hatıratlar konusunda nefis görüşlerinizi havi uzunca düşüncelerinizin kaleme dökülmüş metnini zevkle okudum. Her detaya yer vermişsiniz. Çok değerli ağabeyim diyebileceğim Bekir Topaloğlu'nun hatırları içinde yayınlanmamış bölümünde benden de bahsedildiğini küçük bir not şeklinde yazmışsınız. Fakat benden neyi istediğinizi yazmamışsınız. Eğer hatıralarımı yazıp yazmadığımı sormak istiyorsanız; bir kaç cümle içinde bu konuya temas etmek isterim. Lütfedip yazdığınız uzunca metninizde kastınız buysa kısaca şunları söylerim: Bana da bir hayli hatırat gönderen arkadaşlarım oldu. Birçoğunu şöyle bir baktım, okuyamadım. Kendime göre esbap-muciplerim var. Hatıra yazan kişi, hayatında bir güzel, hayırlı hizmeti başarmışsa bunu yazmalıdır. Yoksa şurada büyüdü, çocukluğunda hayvan otlattı, hatta eşekten bile düştü, beş-altı yaşlarında iken arkadaşlarıyla köyde oynarlarken komşuları Mustafa'nın onun üzerine çişini yapmasını dahi hatıralarda gördüğümde o kitabı hep bırakmışımdır. Bana ulaşan birçok hatıratta böyle şeyler gördüm. Âcizane ben de hatıralarımı bilgisayarına yazdım. Fakat bastırmadım. Eğer yazdıklarım basılınca, birçok değerli kabul ettiğim arkadaşlarımla aram açılacak. Öbür hayata geçerken bu şekilde geçmiş olacağız. Bunları düşünüyorum. Bir de "Hafıza-yı beşer nisyan ile maluldür" fehvasınca bazı bildiğim konuları halen yaşayan arkadaşlarım arasında anlattığım oldu. Unutmuşlar. Hele bir örnek verirsem, çok şaşıracaksınız; merhum hocamız bu konuyu konuştuğum zaman hayatta idi. Başkanın da bulunduğu önemli bir ekip halinde TDV olarak bir şehrimizde bulunuyorduk. Orada bir olay vuku bulmuştu. Konu benimle ve onlarla ilgiliydi. Orada olan hadiseden bahsediyordum. Hem rahmetli Lütfü hocam ve hem de orada vuku bulan olayın kahramanı diyebileceğim arkadaşım da orada idi. Her ikisi de olup biteni unutmuşlardı. İnkâra yöneldiler. "Biz orada yoktuk" demişlerdi. Allah'tan bizzat o gün çektiğim fotoğraflar da yanımdaydı. Cebimden çıkarıp gösterdiğimde, mahcup oldular. Sadece unutmuşuz dediler. İşte bu sebeplerden dolayı yazdıklarımı yayınlamaktan çekiniyorum. Gönderilenleri de pek okuyamadım. Tayyar hocam hatıratını yazarken her bölümü göndermişti. Tartışmıştık. Öyle olabilir. Ama tayyar Altıkulaç. Ben çevreme göndersem kesin biliyorum onları yazmamamı isteyecekler. O zaman o hatıratın ne önemi kalmış olacak? Şu anda dahi yazmaktan imtina ediyorum. Bildiğim bazı konuların tek cümlemi dahi sizleri hayrete düşürecek hafızamda yaşanmış olaylar vardır. Bir de siz büyük tahliller yapmışsınız. Bu hatıratın onları didik didik etmenin ne yararı olur dediğim de oluyor. Hem sonra; acaba günah olmaz mı diyorum. O kişi -mesela- birlikte bir seyahatteyiz, bana çok önemli bir sırrını söylemiş. Fakat o sır o kişinin iç dünyasını aksettiriyor. Bunun bilinmesi çok önemli. Kabul ediyorum. O gün o konuyu bana bir sır şeklinde bahsetmiş.

Onu yazmam günah olmaz mı? İşin vahameti o sır yıllarca sonra ortalara dökülmüş. Benden başka da bilen yok. Şimdi onu açıklamam bir hayli velvelenin kopmasına vesile olmayacak mı?

Bütün bunlar öbür hayatımızda önümüze konulup OKU KİTABINI denilmeyecek mi? Ben de içimi açmış oldum. Fakat Bekir hocamızın benim hakkında mesela ne dediğini öğrenemedim. İşte bir örnek, bu konu benim için bir vesveseye sebep olmayacak mı? O konunun doğrusunu da rahmetli hocamla görüşüp belki tashih etme imkânımda zail olduğundan muhtemeldir ki, yazdıkları durum benim için daha farklıdır. Bilmedikleri bir ciheti de belki bulunmaktadır vs. Bunlar uzayıp gidiyor. Ahmet Ziya kardeşim konular zincir olup gidiyor. Mekke-i Mükerre'me'de o kadar yıllar görev yaptım. Sizlerden kimse odama uğramadı. Ümmül Kura'da o kadar öğrenci bulunuyordu. Beni nasıl görüyordunuz bilmiyorum. Halil İbrahim Kutlay Bursalı hemşerimdi. Bazen haremde karşılaştık. Selamını dahi benden esirgerdi. Şimdi geçen akşam televizyonda, hem de diyanetin televizyonunda konuşurken gördüğümde, içimden "Ben de diyanetin bir elemanıydım, Mekke'de yanıma hiç uğramamıştı" dedim eşime o an. Bunlar da hatıra olmaz mı? Düşündüğüm zaman, oradaki yalnızlığım içimde beni bir hoş yapmaktadır. Sadece bir kaç arkadaşınız benimle olmuşlardı. Bana yardımcı olmaktadır. Belki de onlar hakkında neler söyleniyordu. O da işin bir başka veçhesi. Neyse, uzun oldu. Bu kadarla iktifa edelim. En derin selam ve sevgilerimle. Hayırlı iftarlar. Yaklaşan gecelerin sultanlarını da can-ı gönülden tebrik ediyorum.

SAMİ USLU: Merhum Bekir Topaloğlu hocamın sanıyorum benimle ilgili yazdıkları başörtüsü konusunda bir ilgim olmuştu. Bir gece bir yerde bir araya gelmiştik. Kendilerinden aldığım bir notu bir generale ulaştırma konusuydu. Ben görevimi yapmıştım. O general hulf etmişti. Bu konu olabilir. Hem de o general namazında niyazında birisiydi. Selamlar

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Sami Bey, Düşüncelerinizi yansıtan notunuz için teşekkür ederim. Merhum Hocamızın hatıratında sizinle ilgili, yanılmıyorsam Tayyar Beyin görevinden sonra Başkan olma heves ve isteğinizi, bu istikametteki çalışmalarınızı anlatıp değerlendiriyordu...

Notlarımız arasında yok; olsaydı sizinle paylaşabilirdim. Yeniden arayıp bulmak için de tarihini bilmeden bulmak zor... Eğer bulup göndermemi isterseniz takribi tarih yazın; bakıp bulmaya çalışayım...

Mekke'de sizi ziyarete gelemeyişimizin sebebi zannettiğinizden çok farklı, daha önce bu konuda size bir değerlendirme notu yazmıştım. Unutmuş olabilirsiniz...

Mekke'ye ziyaret için geldiğinde M.S.Yazıcıoğlu Hoca da bunu görmüş, hatırlatmıştır.

Makam sahibi insanlara yaklaşmak, yanlış anlamaya açık bir konu, sizin davet edip tanışma imkânı tanımanız uygun ve doğal olmalıdır. Sizin Mekke'ye gelmenizden önce DİB'nin Harem idaresine yazdığı yazılara muttali olmuş ve bir soğukluk oluşmuştu. Bu soğukluğu gidermek görevi size yakışırdı. Bizden böyle bir şey beklemeniz doğal ve uygun olan değildir...

Nitekim M.S.Yazıcıoğlu gelip bizi davet edince hepimiz koşarak Mekke'deki müşavirlik makamına geldiğimiz görülmüştür...

Halil İbrahim Kutlay kardeşimiz dâhil hiç bir arkadaşımız sizin davet ve ilginizi karşılıksız bırakmayacağından ben emindim.

Ben Mekke'ye maaşlı mezun olarak DİB tarafından gönderilen ilk ve tek talebeyim. Davet ve ilginizi karşılıksız bırakma ihtimali olabilir mi..?

Hatıratlar ve günlüklerde mahrem sayılacak özellerimizi zikretmek zorunda değiliz. Ama zikrettiğimiz konuları doğru ve vakiya uygun aktarmak, ibret almaya açık şekilde zikretmek zorundayız...

Kamuya yansımamış, kamuyu ilgilendirmeyen, ibret vesilesi olmayacak konuların yazılması hatırat sahibinin takdirindedir.

Ancak kamuyu ilgilendiren konuları gizleme, saklama veya güzelleştirerek göz boyama şeklinde anlatmamız hem hata hem de amme hakkı ihlalidir.

Şahıslar arası özel meseleler, ammeye yansımamış, ammeyi de ilgilendirmiyorsa zikredilmesi gerekli ve zaruri olmadığı gibi bazen hata da olabilir; kul hakkı ihlali kabul edilebilir; günah sayılacak alana girebilir. Biz bunları kastetmiyoruz...

Mesela Rü'yeti Hilal konusu ammeyi ilgilendiren bir konu, bu konuda bildiklerimi, doğru ve dürüst bir şekilde yazıp ortaya koymamın birilerini rahatsız etmesi, kul hakkı ihlali olmadığı gibi günah da olmaz.

Uzatmadan kısa anlatımlarda eksik ve hatalı anlatmaya yol açılabilir...? Anlayışınıza güveniyorum... Selam ve hürmetler...

SAMİ USLU: Çok teşekkür ederim. Mekke'de davet konusunu istişare etmiştim. Beni yanıltmışlar o zaman. Bunu öğrenmiş oldum. (Gelmezler) denilmişti. Mustafa Sait Yazıcıoğlu günlerinde ben Mekke'de görevli değildim. Yazıcıoğlu 17.06.1987-02.01.1992 tarihlerinde görev yapmıştı. Ben Mekke'den 1986 yılında ayrılmıştım.

Bekir hocamız konusu; her halde sanıyorum, 1978 yılındadır. Tayyar beyin Başkanlığı ve kararnamesinin çıkması ve hatta başkan olmasında dahlimle ilgilidir. Onun başkan olması olayının tam merkezindeydim.

Günah konularında her zaman ولا تجسسو emr-i ilahisini düşünenlerdenim. Selam ve sevgilerimle,

Külfet ihtiyar etmeyiniz. Çok teşekkür ederim.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: M.S.Yazıcıoğlu DİB döneminde mi, Bakanlığı döneminde tam net hatırlayamıyorum, ama Mekke'yi ziyaret etmişti; siz mi yoksa sizden sonraki ataşemiz mi bütün öğrencileri davet etmiş ve hep beraber davete icabet etmiş olduğumuzu net ve kesin hatırlıyorum. Sizin 1986 da ayrıldığınızı biliyorum. Nitekim ataşelikte, makamınızda, sizinle kısa bir fikri müzakeremiz olduğunu da sizlere daha önce yazmıştım.

1987 yılına bakayım; bulabilirsem göndereyim fakat hatalı bir tespit te olsa hocamıza rahmet duasına vesile kılmanızı arzu ediyorum...

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey kardeşim, M. Sait Yazıcıoğlu bakan olduğu zaman ben emekli olmuşum. Görevde değildim. Ümmül kura öğrencileri bizlere neden soğuktu? Bizler 1980 öncesi ve daha sonra MGK Konseyi günlerinde görevde idik. Burada anlatmak çok zordur. 52 hutbede bir yıl boyunca Atatürk ilke ve İnkılaplarının Cuma hutbelerinde cemaate anlatılması emredilmişti. Hutbede Atatürk'ün adına dua edilmesi isteniyordu.

Bugün çok rahat. Cumhurbaşkanımız alenen aşırılar okuyor. Bu gün hem konuşmak hem de görev yapmak çok kolay. Dile bizden ne dilerseniz devri.

Daha geriye gidersek, 14 Mayıs 1975 yılında bir Çarşamba akşamı Ankara'da Aşağı Ayrancı'da MSP Malatya MV Turhan Akyol'un evinde Necmettin Erbakan, Harun Aytaç, Ali Acar, Ömer Lütfi Zararsız, Mehmet Boz geyik ve ev sahibi Turhan Akyol olmak üzere;

BİZLER DE: Fahri Demir, Rıza Özsu, Rıza Selim Başoğlu, Sami Uslu, Hamdi Mert, M. Ali Alan, Ömer Kama, Mehmet Solmaz, İsmail Lütfi Çakan ve Kazım Serhatlı (Kerim isminde birisi daha vardı) isimlerden oluşan bir heyet halinde olmak üzere bir toplantı yapmıştık.

O gece saat 03.00 te toplantımız sona ermişti. Erbakan hoca bizleri diyanet olarak MSP'ne açıktan hizmete çağırmişti. Uygun görmemiştik. Diyanet büyük zarar görür deyip görüşlerini tenkit etmiştik. Ayetler okuyarak, Allah Resulünün Mekke devrini hatırlatarak. İşte bundan sonra bizler her mekânda merdud olmuştuk. Mekke'deki bana karşı olan bürüdette de bu vardır. Çağırırsam da belki bir kaç kişi müstesna, Gelinmezdi. Kanaatim böyledir. Bana göre olayın esası siyasidir. Biz o zaman bin bir sıkıntılarla diyaneti korumaya çalışıyorduk. Hiç te onların istediği gibi ne hutbe okunmuştu ve ne de o çeşit dualar hutbeler de edilmişti. Biz anlaşılmamıştık. Allah her şeyi biliyor. Tarihten bir yaprak oldu. Teşekkürler. Selam ve sevgilerimle.

SAMİ USLU: Hemen hemen hepsi vefat etti. Rabbim cümlesinden razı olsun. Mekânları Cennet olsun. Bir kaç harf hatası yine var. Sizin maşallahınız var. Çok güzel ve düzgün yazıyorsunuz. Karine ile anlaşılıyor. Bir de siz de bilirsiniz, o tarihte Cidde B.Elçiliğinde Eğitim Müşaviri bulunmuyordu. Sizlerin problemleriyle ilgileneyim diye elçilikten MEB'na bir teklifim olmuştu. Bakanlık da beni diyanetçi olduğum için kabul etmemişti. Ret etmişti. Ne Musa'ya, ne İsa'ya yaranamıyorduk. Hey gidi günler hey!!!!

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Sami Bey, Hamdolsun hayatımın hiç bir döneminde aşırı uçlarda olmadım; politik veya dini hiç bir hizbe intisabım olmadı. YİE boykot yıllarında, boykota bile karşı oldum fakat samimi gördüğüm herkesle irtibatımı da sürdürdüm. Müstakil kalıp Ön fikirli olmadım...

Sizin de içinde olduğunuz resmî ünvanlı ağabey ve kardeşlerimiz politik ve idari mülahazalarla benim durumumda olanlara karşı bile soğuk ve mesafeli durdu. Ön fikirli oldu. Bunu, asla sizleri itham etmek için yazmıyorum. Ben 70 yaşına yaklaşırken siz de 80 i aşmış durumdasınız. Doğal ve samimi olmamız şart ki helalleşmemiz mümkün olsun. Benim yaşadıklarımı yazsam çok ilginç ve çarpıcı olayların iç yüzünü, gerçeğini öğrenmenin şaşkınlığını yaşayabilirsiniz..?

Solcu, sağcı, dindar, dinsiz, Süleymancı, nurcu, tarikatçı, vehhabi herkesle irtibat kurabilen, başkasının sözü ile hüküm vermeyip muhatabına savunma fırsatı tanıyan bir yapıya sahip olduğumu, beni tanıyanlar inkâr edemez...

Üstelik DİB görevlendirmesi ile maaşlı mezun olarak Mekke'de bulunduğum halde irtibat kuramayışımızın faturasını sadece bize çıkartmanız kesinlikle isabetli değil. Hasan Elik gibi dünyevi eğilimi ağır basan arkadaşlar bizimle yaklaşmanızı asla arzu etmez olduğunu, buna politik gerekçeler uydurabileceğini, bunların yönlendirmesi ile ön fikriniz oluştuğunu dikkate almanızda fayda var...

Sizin ifade ettiğiniz durumda olan, politik görüşleri sebebi ile Diyanete karşı soğuk bakanlar olduğunu inkâr ettiğimi zannetmeyin. Bu durumda olan arkadaşların varlığı inkâr edilemez bir gerçek. Ama akliselim ile hareket eden ve davete icabet etme sorumluluğu taşıyan arkadaşların çoğunlukta, hâkim durumda olduğunu da inkâr edemem.

Benim 5 yıl imamlık yaptığım, 1 yıl müftülük yaptığım yerlerde herkese samimi olarak kucak açtığımı bugün bile karşılaştığımız insanların hepsi bilir ve kabul eder.

Bekir Topaloğlu Hocamız bunu yakından görüp bilenlendendi. Bu sebeple ben istifa ettiğim halde, maaşlı mezun olarak ayrılmamı o isteyip ısrar ederek Diyanete telkin etmişti...

Mekke'de İrtibat kuramayışımızı bu bilgiler ışığında yeniden değerlendirmenizi arzu ederim. Bu uzunca notu sadece bunun için yazdım...

Biz Mekke Üniversitesi'nin rektörü tavassutu ile Haremi Şerif'te Cuma günü vaaz etme iznine sahiptik. Diyanet adına yazılan bir yazı ile, Haremde Süleymancılara vaaz ettiği iddia edilmiş ve buna mani olunmak istenmiştir. Bunu bilir misiniz..?

Oysa vaaz edenler Süleymancılar değil bizlerdik. Bunları yaşayıp görenlerin Diyanete karşı soğuk durmalarını engellemek çok kolay olduğunu mu zannediyorsunuz..?

SAMI USLU: Şu yazdıklarınızdan Allah şahittir çok memnun oldum. Sizleri daha çok sevme duygusu oluştu içimde. Allah razı olsun. Ben şahsınızı hiç kast etmedim. Zaten müşavirliğim günlerinde gelmiştiniz. Bir görüşmemiz de olmuştu. Müftülük te yaptınız. Aramızda fark yok ki. Ben o tarihlerdeki siyasi ahvali hatırlatmıştım. Sizlere yapılanları asla kabul etmem. Yakından görüşebilseydik her hal ü karda size faydam dokunurdu. Zaman zaman Mustafa Demirkan ve Fatih Saraç'ı evime sabah namazı sonrası kahvaltıya götürmüştüm. Hiç bir sıcaklık görememiştım. Giyinme şeklime dahi hor bakılıyordu. Ben diplomat konumundaydım. Hem de bahsettiğim devirde. Oradaki öğrenciler gibi nasıl giyinebilirdim? Yazılacak şeyler bir hayli. Bu gün güzel oldu. Eski günlere gittik. Sağ olunuz. Beni cidden memnun ettiniz. İnşallah Rabbim görüşmeyi tekrar nasip eder. Selam ve sevgilerimle. Hayırlı iftarlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Evet muhterem hocam, her ne olursa olsun irtibat kopukluğu onaylanamaz; her şeyi görüşüp konuşarak birbirimizi anlamak zorundayız. Anlaşamayacağımız konular çok az olabilir.

Son olarak, hemşeriniz Halil İbrahim Kutlay, hem İst. YİE den hem Mekke'den çok iyi tanıdığım bir arkadaşımızdır. Benim gibi olmasa da uyumlu ve orta yolu izleyen, Mekke'de kendini en iyi yetiştiren arkadaşlarımızdan biridir.

Zihni meşgul olan baktığını bile göremezmiş..? Sizi gördüğü halde selam vermemesi veya selam almaması asla söz konusu olacak bir yapıda değildir. Konuşup tanışsanız ve kabiliyetlerini bilseniz, irtibatta gecikmiş olmanıza kesinlikle üzülürsünüz...

İsmi zikrettiğiniz için söyleyeyim; Fatih kardeşimiz için aynı şeyleri söyleyemem...

Allah'a emanet olasınız...

SAMİ USLU: Orucunuzu Allah kabul etsin. Evet, söyledikleriniz aynen öyle. Katılıyorum. Hatırlıyorum, bir ara sizi Fuat'a sormuştum. Çok takdir ettiğini beğendiğini söylemişti. Gıyabınızda sitayışkâr sözler etmişti. Hepimiz beşeriz. Halil İbrahim'in biraderi Bursa'da vaizdir. Çok değerli bir gençtir. Mübarek gecelerimi her zaman tebrik eder. Beğenirim. Güzel de vaaz eder. Ama H. İbrahim'le sadece bir defa Ali Özek hocamla birlikte olmuştuk. Her halde Habennek isminde galiba (Ürdünlü veya Lübnanlı) bir hocanın eviydi. Başkaca olmamıştık. Belki kim daha ne değerler vardır. Tanışmadık. Hayat akıp gitti. Vesile oldunuz. Görüştük. Allah razı olsun. Selam ve dualarımla.

10 Mayıs 2004 Pazartesi

Erkenden İSAM'a gittim. *Te'vilât*'tan kalan birkaç sayfanın tedkikini bitirdim. Ders yaptık; Câhiz'in *el-Osmâniye*'sine başladık. Öğleden sonra biraz

CamScanner ile tarandı

25 Mart 1992 Çarşamba

Kur'an okudum saburda. Öğleye kadar ansiklopedide çalıştım. Sonra fakülte ve yönetim kurulu toplantılarına katıldım. Akşam Saim beylerde iftar ettik.

Diyaret İşleri Başkanlığı meselesi bugünlerde gündemde. Ankara'da Saim Uslu başkan olmak için epeyce meşgul olmuş, fakat Tayyar Bey dahil çevresinden destek görmediğinden vazgeçmeye mecbur kalmış. Bildiklerimizden biri de Bayraktar Bayraklı. Kendi başına Bursa'ya, birkaç defa Ankara'ya giderek başkan olma yolunda çaba sarfediyor. Hasta ziyareti ve benzeri mazeretler göstererek benden izin alıyor. Başkanlık çevresindeki zevat ise merkezden ve üniversitelerden olmak üzere iki liste hazırlayıp Demirel'e vermişler, yan faaliyetlerle de destekliyorlarmış, Tayyar Bey'in rivayetine göre. Liste şöyle: Ruhi Fiğlalı, Bekir Topaloğlu, Orhan Karmış, Mustafa Uzunpostalcı, Lütfi Şentürk, Halit Güler, İrfan Yücel. Asıl maksatları

CamScanner ile tarandı

2000'LI YILLAR

133

maddelerle meşgul oldum. Fakültede kelâm doçentlik sınavı olduğundan jüri üyeleri, Mevlüt Özler, Ahmet Akbulut, Osman Karadeniz geldi. Biri benim öğrencim olan -Cağfer Karadaş- doçentler de geldi.

Ali Bardakoğlu. Öğleden sonra Rıza Selimbaşoğlu ile Saim Uslu beyler geldi. Diyarret İşleri başkanının tutumunun başarılı olmadığını söylediler. Başkan yardımcılığına getirdiği kimselerin teşkilatı tanımadıklarını, yönetimin şart ve usulünü bilmediklerini, Diyarret Vakfı Genel Kurulu'nda Ahmet Uzunoglu'nu mürakabe heyetine seçtiklerini... şikâyet yoluyla dile getirdiler ve bilmedikleri halde asla istişareye yanaşmadıklarını ifade ettiler. Ali Bey'in sürekli seyahat ettiğini, problemlere eğilmeye zaman bulamadığını, etrafındaki insanların yanlış bilgi ve değerlendirmelerine kandığını, meselâ vakfın hastanesini kapatmayı düşündüklerini, bunda İsmail Erünsal'ın yanlış değerlendirmelerinin rolü bulunduğunu beyan ettiler. Şahsen bu tenkitlerde hakikat payının bulunduğu kanaim.

CamScanner ile tarandı

15 Haziran 2005 Çarşamba

Kur'an okudum, saat 08.00'e geliyor. Öğleye kadar Nahl sûresinden hazırlanan *Te'vilât* metnin ikinci tashihi bitirdim. Sonra baştan IV. cildin ıstılah indeksine başladım. Saat 16.00 gibi bir zamanda Rıza Selimbaşoğlu ve Saim Yeşrem telefon edip görüşme talebinde bulundular, İSAM'a gittim.

I. Murat Altıparmak. Eski mezunlarımızdan olup, emekli fakat geçinemeyecek durumda. Dünürü Saim Uslu, Rıza Bey'e söylemiş o da bize aktardı, Ali Bardakoğlu'nun da haberi var. Bu işi müzakere ettik, sonra Akif

CamScanner ile tarandı

1990'LI YILLAR

467

Uzunpostalcı veya Lütfi Bey ile İrfan beymiş. Diğerleri sayıyı tamamlamak için zaten kabul etmeyeceklerinden emin bulunuyorlar. Allah hayrısını nasip eylesin.

CamScanner ile tarandı

10 Mayıs 2004 Pazartesi
Erkenden İSAM'a gittim. *Te'vîlât*'tan kalan birkaç sayfanın tedkikini bitirdim. Ders yaptık: Câhiz'in *el-Osmâniye*'sine başladık. Öğleden sonra biraz

CamScanner ile tarandı

2007'Lİ YILLAR 133
maddelerle meşgul oldum. Fakültede kelâm doçentlik sınavı olduğundan jüri üyeleri, Mevlüt Özler, Ahmet Akbulut, Osman Karadeniz geldi. Biri benim öğrencim olan -Cağfer Karadağ- doçentler de geldi.
Ali Bardakoğlu. Öğleden sonra Rıza Selimbaşoğlu ile Sami Uslu beyler geldi. Diyanet İşleri başkanının tutumunun başarılı olmadığını söylediler. Başkan yardımcılığına getirdiği kimselerin teşkilatı tanımadıklarını, yönetimin şart ve usulünü bilmediklerini, Diyanet Vakfı Genel Kurulu'nda Ahmet Uzunoglu'nu mürakabe heyetine seçtiklerini... şikâyet yoluyla dile getirdiler ve bilmedikleri halde asla istişareye yanaşmadıklarını ifade ettiler. Ali Bey'in sürekli seyahat ettiğini, problemlere eğilmeye zaman bulamadığını, etrafındakilerin yanlış bilgi ve değerlendirmelerine kandığını, meselâ vakfın hastanesini kapatmayı düşündüklerini, bunda İsmail Erünsal'ın yanlış değerlendirmelerinin rolü bulunduğunu beyan ettiler. Şahsen bu tenkitlerde hakikat payının bulunduğu kanaim.

CamScanner ile tarandı

15 Haziran 2005 Çarşamba
Kur'an okudum, saat 08.⁰⁰'e geliyor. Öğleye kadar Nahl süresinden hazırlanan *Te'vîlât* metnin ikinci tashihini bitirdim. Sonra baştan IV. cildin istilâh indeksine başladım. Saat 16.⁰⁰ gibi bir zamanda Rıza Selimbaşoğlu ve Sami Yeprem telefon edip görüşme talebinde bulundular, İSAM'a gittim.

1. Murat Altıparmak. Eski mezunlarımızdan olup, emekli fakat geçemeyecek durumda. Dünürü Sami Uslu, Rıza Bey'e söylemiş o da bize aktardı, Ali Bardakoğlu'nun da haberi var. Bu işi müzakere ettik, sonra Akif

CamScanner ile tarandı

10 Şubat 2001 Cumartesi
Evde Kur'an okudum. İSAM'a gittim. Tayyar Bey'le Marmaris ziyaretini konuştum. Eski cumhurbaşkanı Kenan Evren ile yaptığı iki saatlik görüşme Türkiye'de din-devlet ilişkilerinin problemlerini dile getirmiş, devletin sert ve gayri samimi diye algılanan tutumunun isabetli olmadığını ifade etmiş, bu arada başörtüsünü de dile getirmiş Tayyar Bey. Kenan Evren genelde Tayyar Bey'in fikirlerini tasvip etmiş ve iki gün sonra gideceği Ankara'da cumhurbaşkanı ve genelkurmay başkanıyla görüşeceğini ifade etmiş, kendisinin telefonlarını almış, çağrılıp dinlenmesini isteyeceğini söylemiştir. Allah hayırlı neticeler ihсан eylesin.

CamScanner ile tarandı

2007'Lİ YILLAR 53
Öğleden sonra saat 15.⁰⁰'te başlayıp beş buçuk saat kadar süren bir toplantı yaptık bizim evde. Rıza Selim Başoğlu'nun isteği üzerine yapılan toplantıya kendisi, Şikrî Öztürk ve İrfan Yücel, İstanbul'dan Hayreddin ve Tayyar beyler, Ali Bardakoğlu ve ben; İsmail Erünsal davet edilmiş fakat gelmemiştir. Konu: Diyanet Vakfı. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz'ın gayri samimi, akla hayale gelmez davranışları tasvir edildi, 31 Mart'ta yapılacak vakıf kongresinde dengecin mutedil kişiler grubunda olmasını, çoğunluğun onlarda bulunmasını teklif etti, Ankara grubu. Müzakere sonunda teklif kabul edildi. Bu arada eskiden beri öz arkadaş olarak bilinen Sami Uslu, Mustafa Bayraktar, Semsettin Yazırık, Ahmet Uzunoglu, Ahmet Yayla ve benzeri şahsiyetlerin nefsanî imüllerle sergiledikleri menfî tavırlar da gün-deme geldi zaman zaman. Tarihî ve güncel problem, ta Hz. Adem'den, Hz. İsa'dan, Hz. Muhammed'den günümüze kadar devam eden problemler... Ankaralı arkadaşlar reis Yılmaz'ın günlerinin kısıldığını, gidici olduğunu da bir kanaat olarak ifade ettiler.

CamScanner ile tarandı

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: S.A. Sami Bey, Merakınızı gidermek için sizinle ilgili sayfaları bulup yukarıda gönderdim.

SAMİ USLU: Sizi tebrik ediyorum. Bu kadar dikkatli olduğunuzu bilmiyordum. Gördüm. Okudum. İşte HATIRAT konusunda daha önce söylediklerimin bir örneği. Burada yazılanlardan anlaşılır; ben ve sayılan arkadaşlar güvenilirlikten ayrılmış, hulf edilmiş görünümünde anlatılıyor. Her şeyin doğrusunu - LA Şekk- Allah bilir. Tamamda, orada hakkımda konuşmalar yapılıyor. Ama orada ben yokum. Hakkımda bir kanaat serdediliyor. Fakat benden bu konu FETEBEY YENÜ hükümü gereğince olmamış. Bunun için her şey yazılmaz. Yazılmamalı dediklerim işte bunlardır. Ben de günlük yazdıklarımı yazıverirsem, ne olur? Burada ismini zikretmeyeceğim..... Hocanın şirketiyle bir kooperatifteki binalar yapıldı vs dersem, anlatırsam-ki en ufak bir hilaf ta yoktur- ama onaylamam da mümkün olmayan bir iştir. Ne olur? Bu sebeplerle hatıratımı yazdım ve fakat yayınlamadım. Daha sonraları da Bekir hocamla çok görüştük. Hiç bana bir şey sormadı. Bildiğim çok şey var. Bunların yazılması faş edilmesi, önce günah olur - burada yazılanların olduğu gibi- saniyen; ne kazanacağız. Zaten her tarafta yeterince hasmımız var. Bir de bu çeşitliliği ancak ve ancak, kuvvetimizi alıp götürür. Diyanet söylemiş, böyleymiş denilmesine sebep olur. Çok memnun oldum. Teşekkür ederim. Allah sizlerden razı olsun. Selam ve sevgilerimle. Kadir geceniz mübarek olsun.

Not: Nefsani deniliyor. Ankara'da görevde sebat edip, her yükü yüklenen bir kişi idim. Maddi sıkıntılar çektim. Çok borçlanmıştım. Babamdan kalan gayr-i menkullerimi satarak sıkıntılarımı bertaraf etmiştim. Kardeşim hiç bir şeyini satmadı. Şimdi onun iki yüz dairesi var. Benim sadece bir dairem var. Bir de inşaatımız bitmek üzere. Büyük bir site oluyor. Orada lüks on beş dairem - belki seneye bitecek- ve iki de büyük iş yerim olmuş olacak. Ama diğer arkadaşlarım iki, hatta üçer defa müşavir oldular. Ayda onar bin dolar maaş aldılar. Ben bir defa müşavir oldum. O da iki sene üç ay sürdü. Tayyar bey sana ihtiyacımız var deyip beni merkeze çekmişti. Daha çok şeyler var. Ahmet Ziya Bey kardeşim. İşin garibi de güvenilirliğimi nefsanî arzularla denilen ben; o arkadaşların hepsini yurt dışına gönderen konumdaydım. Başk. Yard. olduğum için. Ben gönderdim. O M. Nuri Yılmaz'ı ben ikna etmiştim. Hey gidi günler hey!!!

O yapılan lüks sitede de 54 lüks daireler ve ondan çok dükkân - adedini dahi bilmiyorum. Müteahhit ile mukaveleye hemen imza atmıştım- ve o kadar mağazalar da yine kardeşim Saim'e ait. Ben oradaki diğer hissemi de hep satmıştım. Ankara'da üç oğlum okutmak, sıkıntı çekmemek için. Görev aşkı uğruna bir ekip olduğumuza inanarak. İşte bunların anlatılması bile bizlere ne kazandıracak? Hayat boş. Akıp gidiyor. Allah şaşırtmasın. OKU kitabını! Hitabını hiç unutturmasın.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Yanlış anlaşılmalarda, hatalı eksik bilgiler maalesef çok oluyor. Aynı ekipte yer almış, yol ve fikir arkadaşları arasında bile yanlış anlaşılma, hatalı bilgiler olabiliyorsa, farklı düşünen, ön fikirle bakılan insanlar arasında neler olmaz..?

Öyle değil mi Sami Bey Abi..?

Tayyar Bey'e bunu anlatmayı başaramadım..? O kadar çok yanlış anlaşılma, eksik ve hatalı bilinen konular var ki yazsam 2-3 ciltlik kitap olur.

Merhum Bekir Topaloğlu Hocamız, gerek H.K. Hocamız, gerekse diğer arkadaşları hakkında da ilginç şeyler yazdı. Okuma imkânınız olsa şaşırsınız. Sizinle ilgili yazılanlardan daha hafif değil...

Bu Hocalarımız hemen hemen her gün beraber olan fikir, yoldaş ve ekip arkadaşlığı olan insanlar...

Şimdi bizim yanlış, eksik ve hatalı anlaşılma olabileceğimize ihtimal vermeme imkanınız olabilir mi..? Dünya'da yüzleşip helalleşmek güzel olmaz mı..?

Merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın hatırat ve günlüklerini sağlığında basması engellendi; vefatından sonra da ayıklanıp yarısı atılarak yayınlandı. Belki bir kısmı haklı olarak çıkartılıp ayıklandı. Ama bu durumdan çıkartılması gereken dersler çıkartılmadı maalesef...

SAMİ USLU: Çok isabetli fikirler serdettiniz. Aynen öyle. Günlük yazmak hoş değil. Ben de yazdım. Ama hiç kimsenin içini nasıl bilebilirim? M. Nuri Yılmaz'ı hiç savunmam. Hemen yanında olmamın çok ayrı bir serancamı var. Onu hiç onaylamam. Ama onun ilgisizliği nedeniyle önüne koyduğum her evrakı okumadan imza ettiği için, ben şahsen güzel işlere vesile oldum. Bana güvendiği için öyle olmuştu. Allah şahit ben de onu hiç zor duruma sokturmadım. Tek yanlışımı hatırlamam. İki büyük cami inşa ettik. Biri Tokyo'da, diğeri Aşkabat'ta. Türkmenistan. Hepsinin başında oldum. SÜLEYMANİYE benzeri eserler.

Onunla en yakın arkadaşlarım arasında gürültü nereden koptu bilir misiniz? Bekir hocamın bahsettikleri dâhil, hepsinin çocukları, damatları, çok yakın akrabaları vakıfta görevliydi. Benim ve o bahsedilenlerin hiç birinin yakınları vakıfta değildi. Bakan dâhil devlet ricali bunların oralardan uzaklaştırılmasını istedi. İşte o zaman kıyamet koptu. İst'da İSAM vardı. Orada da çok büyük hocalar. Bir kaç saat bulunuyorlardı. Maaşlarının iki hatta üç katı para da oradan alıyorlardı. Hepsinin Çavuşbaşı'nda yazlıkları villaları olmuştu. Nuri Yılmaz bunlar nedir böyle deyince yer yerinden oynadı. Daha çok, yazmakla bitmez. Hemen o zaman karşı kutuptakilerin konuları hizmet oldu. Bizler için yafta yapıştırıldı. Hulf edildi denildi vs. Bir de ben o zaman günlüklerimi yazayım. Kimin kim olduğu öğrenilsin. Neyse bu kadarıyla iktifa edeyim. Çok memnun oldum. Sizi çok önceden tanımalıyımışım. Zaman akıp gitti. Kalbi Selam ve sevgilerimle. Hayırlı akşamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Nice insanlar, kabiliyetlerini uygulama fırsatı bulamadan, himmet ehli himayesine mazhar olmadan göçüp gitti. Belki de kirlenmeden gitmeleri, Allah'ın onlara bir lütfu... Tayyar Bey hatıratını okudunuz mu bilmem, orada kendisini hiç tenkit eden olmadığını yazıyor. Oysa yapıcı da olsa tenkit ve uyarıya hiç tahammülü olmadığını, otoriter ve haşin bir yapısı olduğunu, en yakın dostu ve arkadaşı olan merhum Bekir Topaloğlu Hocamız bile yazıyor.

Bu insanlar, yanlış, hata ve eksiklerini fark etmeden göçüp gidecek gibi görünüyor. Ahirette işleri kolay olur mu bilmem ama ben yine de kolay olmasını diliyorum. Onun döneminde sizin görevinizi tam olarak hatırlayamıyorum ama hata, eksik ve yanlışlarından size de yansıma olmaması çok zor...

F.Gülen bana dokunmadı; ben de onunla uğraşmadım diyor Maveradaki Sohbetinde, internette var; izleyip dinleyebilirsiniz. Bu cümle neyi ifade eder, herkesin anlaması zor. Ama sizin anlamanız gerekir.

SAMİ USLU: Tayyar bey hatıratını bölüm bölüm yazdı üç kişiye gönderdi. Ben de o kişilerden birisiyim. Ne yazdığını, hepsini biliyorum. Onun döneminde tahmininizin fevkında hareketli yerlerdeydim. Şu kadarını söyleyeyim. Başkan olması konusu benim takibimle gerçekleşti. Dr. Lütfi Doğan bakandı. Ben onun Özel Kalem Müdürü idim. Onu ikna etmiştim. İlk başkanlık fikrini ben ortaya çıkarmıştım. Hep BEN dedim. Hoş olmadı ama gerçek böyle. F. Gülen konusunda bildiklerim var. Burada uzun gider. Yazamam. Tayyar beyin hatıratını okudunuz mu deyince bunları yazmak durumunda kaldım. Anladım ki, bizlerden kim kimdir? Hiç bilginiz yok. Diyanete uzaklardan bakmışsınız. Hâlbuki o kadar hemşeriniz vardı orada. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Evet, ben 41 yıl Mekke oturlu yaşadım; 1975 den 1979 a kadar imamlık, 1979-81 arası 1,5 yıl müftülük yapmak dışında Türkiye ile bağlantım çok zayıf olmuştur. Buna rağmen 1975-81 arasında yaşadıklarım, Tayyar Bey ile yaşadıklarım zikre değer müşahede imkânı bulmamı sağladı. Hiç anlatmadığım, yazmadığım şeyler...

F.Gülen ile ilgili 1992 de keşfedip öğrendiklerim de çok ilginçtir. Henüz anlatmış, yazmış değilim. Ankara'da 1975 yılında, Harbiş sendikası sekreteri kanalı ile ilk temasım oldu Tayyar Bey ile...

KULLANILMAYA AÇIK OLDUĞUNUZU HİSSETTİRMEYEN BAŞARILI OLMANIZ ÇOK ZORDUR.

Kullanılmaya açık olduğunu hissettirerek yola çıkanlar, ya kullanılmaya gönüllü hale gelir yahut istemeyerek de olsa kullanılmaya mahkûm hale dönüşürler...

Kullanılmaya açık olduğunu hissettirerek yola çıkmış olanlardan, bu iki ihtimalin dışına çıkabilmiş, kullanılmaktan kurtulabilmiş nadir insanlar vardır...

Kullanılmaya açık olduğu hissini uyandırmadan, başarılı olabilmış insanlar, ancak bilgisi, birikimi, karakteri ve duruşu ile gerçek liderler ve öncülerdir...

Türkiye’de politik mücadele içinde yer almış insanların kahir ekseriyeti, kullanılmaya açık olduğunu hissettiren yahut o umudu ve hissi telkin edecek davranışlar içinde olan insanlardır...

Bu soyut düşünceleri, somut hale getirmek riskli olduğu kadar dışlanmayı da gerektirecek derecede tehlikeli olduğunu biliyorum. Bunu ancak dünyalık hesabı ve beklentisi olmayan, hasbi kişiler yapabilir ve yapmalıdır diye de bir kanaat taşıyorum...

Bu girişten sonra, yakın tarihimizin politik entrikaları dışında kalmayı becermiş, siyasi davası için ince hesaplar sonunda her türlü çileye, zorluğa ve sıkıntıya katlanarak, samimi, inançlı, fedakâr ve kararlı bir mücadele vermiş, zekâsı kadar çelik gibi iradesi ile örnek bir duruş sergilemiş, kullanılmaya açık olduğu hissini uyandırmadan başarılı olmuş, ölümünden sonra da olsa, şahsiyeti ve duruşunda ittifak edilebilecek, dünya liderlerinin en başında yer alan insanlardan biri, hiç şüphesiz merhum Necmeddin Erbakan Hocamızdır. Rahmetle anılmayı hak ettiği kadar siyasette örnek alınmayı da hak ediyor...

Kullanılmaya açık olduğu hissini uyandırarak yola çıkıp merhum Erbakan Hocamızı üzdüğü halde, sonradan Allah’ın lütfuna mazhar olmuş, kullanılmaya mahkûm kalmaktan kurtulabilen nadir kişiler arasında da, muhterem Cumhur Reisimiz Recep Tayyip Erdoğan Beyi zikredebiliriz.

Bu tespitimin, bazılarının hoşuna gitmeyeceğini, hatta bazılarını kızdırabileceğini de biliyorum. Onlara şunu hatırlatmak isterim, ben politikacı değilim, hiç bir dönemde olmaya da heveslenmedim. Makam, şöret, mal mülk hesabım ve beklentim de yok; hasbi olmaya çalışıyor; Allah rızası için yazıyorum. İsteyen kızabilir; isteyen de beni dışlayabilir; ben zaten köşemde, sade yaşamayı içime sindirmiş, 67 yaşında, bir ayağı mezarda olan bir insanım. Rabbime, haksızlıklar karşısında susmuş, “dilsiz şeytan”, yahut doğruları ifade etmekten çekinmiş bir konumunda yaşamayı tercih etmiş bir insan olarak kavuşmayı istemem. Dünyalık hesaplar yüzünden doğru bildiklerimi yazmaktan geri durmayı da düşünmem...

Cumhur Reisi R.T.E. Bey ile aynı çatı altında beş yıl beraber okumuş, şahsiyetini, sosyal faaliyet ve kabiliyetlerini yakından görüp tanımış bir dostu olarak, kullanılmaya açık olduğu hissini uyandırarak yola çıkmış olduğunu, merhum Erbakan Hocamızı endişeye sevk ettiği kadar bizi de mütereddit hale getirmiş olduğunu gizleyebilir miyim..?

Bugün kendisinin çektiği sıkıntılar, yaşadığı ihanetler, ödemek zorunda kaldığı faturalar, o yanlışa tekrar düşmemesini, dost ve mesai arkadaşlarını da daha dikkatli ve şuurlu seçmesini sağlar İnş.

Bu yazdıklarım sadece politik ve siyasi alanda geçerli değildir; hayatın bütün alanlarına teşmil edilebilir. İlim adamları, filim adamları ve bürokratlara, bir de bu açıdan bakıp değerlendirebilerseniz, çok ilginç ve çarpıcı gerçekler görüp tespit edebilirsiniz...

Ben sadece politikacıları öne çıkardım; çünkü gündemde onların konumu daha çok konuşuluyor...

Davutoğlu'nu, Babacan'ı, Gül'ü bu zaviyeden değerlendirmekle kalmayın, bürokratları, ilahiyatçı geçinen medyatik hocaları, ilim ve filim adamlarını, şeyhleri, öncülerini ve benzerlerini bir de bu zaviyeden değerlendiriniz...

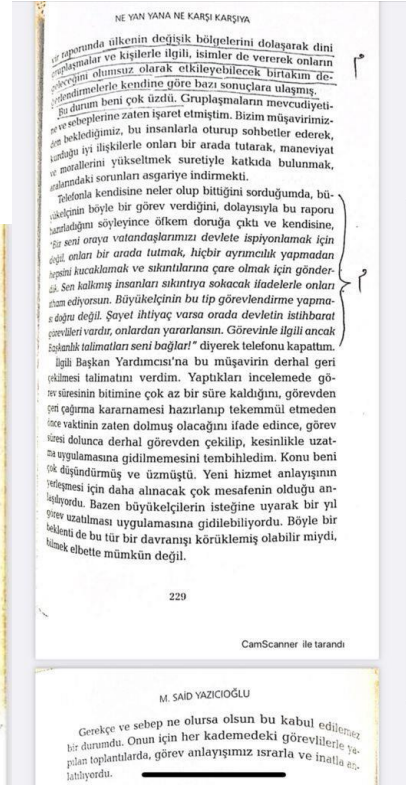
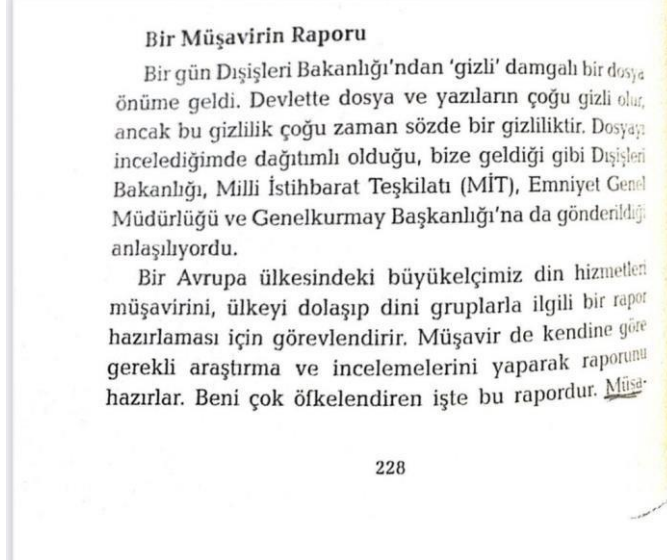
Bu günlerde Ensar yayınlarından yeni çıkan, merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın "Hatırat ve Günlükleri" ni daha önce okumuştum. Kendisi hayatta iken yazıp son şeklini vererek dizgisini sağladığı fakat bastıramadığı nüsha ile yayınlanan nüshayı karşılaştırarak tekrar okudum. Biri 1200 sayfa, diğeri 680 sayfa, hocamızın yazıp genç nesillere, talebelerine ibret olması için aktarmak istediği notların yarısı makaslanmış; makaslanan yerlere baktığınız zaman, değerli bilinen insanların, hata, eksik ve yaptığı basitlikleri görüyorsunuz. Bunların bilinmesi ve ibret aynası olmasını istemeyenler ve makaslamayı yaptıranlar kimler biliyor musunuz..? Hayatta iken en yakın mesai arkadaşları, dost kabul ettiği, beraber yaşadığı insanlar; makaslamayı da beceriksiz ve ilkesiz yapmış veya yaptırmışlar...

Size ilginç gelir mi bilmem ama ben ilginç ve ibretlik kabul ediyorum; ders almaya çalışıyorum; bildiğim ve gördüğüm hususları yazmaya çalışıyorum. Notlarımda kalırsa, makaslanmayacağından emin olamıyorum...

Gerçek dost olan insan, dostlarına ayna gibi olan insandır. Onlar sayesinde hatalarınızı görebilir; eksiklerinizi azaltabilirsiniz. Dünyada sakladığınızı zannettiğiniz ayıp ve kusurlarınızı, mahşerde ortaya dökülüp sorgulanmanızı engelleme imkanınız var mı..?

17.05.2021 OF / Trabzon

Ahmet Ziya İbrahimioğlu

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: S.A. Sami Bey, Bugünlerde DİB M.S. Yazıcıoğlu Hoca'nın yazdığı Hatıraları okuyorum. Farklı bir Başkan olarak dikkat çekici görüş ve tespitleri var. Bilmiyorum siz bu hatıratı okuma fırsatı buldunuz mu..?

DİB dan M.Said Yazıcıoğlu Hoca döneminde siz hangi görevdeydiniz bilmem ama bu müşavir 'in siz olamayacağınızı tahmin edebiliyorum...

SAMİ USLU: Hayırlı akşamlar, O hatıratı görmedim. Okumadım. Duymuştum. İki müşaviri vardı. Birisi İsmet Ersöz (aynı zamanda bakanın da müşaviri idi) diğeri Hayri Kırbaşoğlu'ydu. Ben Başmüfettiş idim. TDV'nın da ikinci başkanıydım. Vakfın başkanı Halit Güler'di. Ben müşaviri değildim. Hocanın ne yazdığını bilmiyorum. Hoca ilk zamanlarda bizlerden hoşlanmazdı. Aramıza fitneciler girmişti. Tayyar beyin adamları olarak bilinirdik. Sonra ise birbirimizi çok sevmiştik. Birlikte bir ABD seyahatimiz olmuştu. Bir hayli Avrupa Seyahatlerimiz vardır. Hala severim onu. Temiz bir insandır. Kalbi pırıl pırıldır. Allah sağlık ve afiyetler versin. Selamlar.

SAMİ USLU: O kimdir bilmiyorum. İşte hatırat yazma konusunda burada olduğu gibi tereddütlerim hala devam ediyor. Böyle muğlak bırakılınca da bana göre olmaz. Kim ise yazılmalı diye düşünüyorum. Şifreli ifadeler insanları şüpheye düşürür. Hangisi? Net yazılması tarafındayım, o zaman da sıkıntılardan bahsedenler oluyor. Bu konu kafama tam oturmuyor. Selamlar.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Evet, yazan kişi samimi ve içten yazıyorsa, yıpratmak gibi bir niyeti yok ve üslubu da uygunsa, net olarak yazılması gerektiğinde ihtilaf edilmemeli. Çünkü Hatıratlar ayna gibi olmalıdır ki ibret almaya vesile olsun. Yapılan yanlışlarda inat ve ısrar edilmediği sürece kimseyi ayıplamamak gerekir. Hepimiz yanlış yapabiliyoruz. Önemli olan, uyarılınca yahut fark edince, hatadan vaz geçip özür beyan edebilme erdemi sergileyebilmektir. Kişilere karşı özür dilemek gerektiği gibi topluma karşı da özür borcumuz varsa, bunu dünyada yerine getirmek hayırla anılma ve helalleşmeye vesile olur. Bundan kaçmamak gerekir.

SAMİ USLU: Çok güzel ifade ettiniz. Katılıyorum. Çok doğru. Teşekkürler.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Bu içtenlik ve samimiyeti merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın günlük ve hatıratında gördüm. En yakın arkadaşı ve dostunun bile eksik ve hatasını yazmış fakat yeri geldiğinde aynı arkadaşını övüp takdir etmekten de geri durmamış. Tenkit edilenler bu samimiyeti görünce rahatsız olmuyor; kırılmıyor; yanlış anlaşılırsa durumu açıklığa kavuşturma imkân ve fırsatı buluyor. Gerçek dostlarım benim hatamı düzeltmek niyeti ile beni uyaran, kendimi toparlamama vesile olandır diye inanırım. Elbette bunu hazmedemeyenler de çıkabiliyor fakat böyle bir insan bile yeniden düşünme fırsatı bulur ve gerekli görürse, yanlış anlaşılmayı düzeltme şansı elde eder. Hatıralarınızı yazmanızı arzu ettiğim için bu satırları yazmayı gerekli gördüm...

SAMİ USLU: Çok samimi tavsiyeler. Tekrar teşekkürler. Allah razı olsun. Selam ve sevgiler.

TAKDİRDE CİMRİ TENKİTTE KORKAK OLMAYAN BİR HOCAMIZIN HATIRALARI

Okumayı sevip hoşlananlardanım; hayat ve hatırat okumaya da hususi bir ilgi duyarım.

En çok okuduğum kitaplar arasında, Peygamberimizin (s.a.v) ve Ashabının (r.a.) hayatı ile ilgili seçkin kitaplar olduğunu da söyleyebilirim.

Hatırat tarzı eserler, ancak fotoğraf çeker gibi yazılırlarsa kendilerinden beklenen maksadı hâsıl edebilirler. Bir anlamda tarih yazmak demek olan hatırat yazımında olaylar, fikirler, insanlar “olduğu gibi” anlatılmayıp, kurgulanmış bir anlatımın nesnesi haline getirildiğinde gerçeğin üstü örtülmüş olur. Hatırat yazarı kendisine değil, yaşadıklarına ayna tutan insandır. Yaşanılan hayat eğrisiyle-doğrusuyla çarpıtılmadan anlatılmalı ki, gelecek nesiller geçmişten gerekli dersleri çıkartabilsin...

Hatırat yazanların çoğu hissiyatının etkisinden kurtulmakta zorlanır; hissiyatı ve duyguları aklının önüne geçtiği yerler olur. Bazen de güzellemeler yaparak okuyucuda istediği kanaati oluşturabileceğini zanneder. Oysa akıllı, bilgili ve görgülü bir okuyucu, duyguları, hisleri ve güzellemeleri hissetmekte zorlanmaz; hatırat yazarı kendini aldatmış olur.

Son okuduğum iki hatıratın biri, merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın “Hatırat ve Günlükleri” ni ihtiva eden “Günlerim Böyle Geçti” isimli hatıratının muhtasar hali, diğeri de Diyanet İşleri Başkanlarımızdan **Mustafa Said Yazıcıoğlu Hocamızın “NE Yan Yana NE Karşı Karşıya” isimli hatıratı oldu.** Her iki hatıratı peş peşe okudum. Merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın hatırat ve günlüklerini, vefatından önce dizilmiş fakat basılmamış halini, elektronik ortamda okumuştum. Takriben 1200 sayfa olan bu dizgi, vefatından sonra, arkadaşları tarafından 685 sayfa olarak muhtasar hale getirilmiş ve yayınlanmıştır. Her iki şekli ile okuyup karşılaştırdığım bu hatıratla ilgili bir değerlendirme yazmış; dost, arkadaş ve bazı hocalarımla paylaşmıştım. Burada tekrar gündeme getirmem vakit israfı olur.

M.Said Yazıcıoğlu Hocamızı ilk defa 1988 veya 1989 yıllarında Mekke-i Mükerrerme’de görmüş ve tanımıştım. Merhum Lütfi Şentürk Hoca’nın Mekke’de Din Hizmetleri Müşaviri olduğu dönemde Mekke’ye gelen Hocamız, Ümmül Kura üniversitesindeki talebeleri Mekke/Mesfele’deki müşavirlik binasına davet ettirip görüşmek istemişti. Ümmül Kura talebelerinin büyük bir çoğunluğu müşavirlik binasına ilk defa davet ediliyor ve gidiyordu. Bu sebeple binayı bulmakta zorluk çekip sormak zorunda kalan arkadaşların bir kısmı toplantıya geç kalmış ve mazeret bayan ederken bu durumu dillendirmek zorunda kalmıştı. Hocamız bu serzenişleri duyunca, şaşkınlık ifadesi ile merhum Lütfi Şentürk Beye dönerek: **“Diyanette göreve başladığım günden beri, neden bazı gruplarla olumlu irtibat kurulamadığını, sürtüşmeler yaşandığını dinlemeye ve anlamaya çalışıyorum. Bu durumu izah ederken bir takım sebep ve gerekçeler anlattınız; dinledim. Ama Mekke Üniversitesindeki talebelerle olan bu irtibat kopukluğunu nasıl izah edeceğinizi merak ediyorum”** deyişi hafızamızda iz bıraktı. İlk defa oluşan bu duygu yakınlığı, ilgi ve samimi yaklaşım bütün arkadaşlarımızı memnun ettiği gibi beni de rahatlatmıştı. Çünkü arkadaşlarımız bana da bir Diyanet mensubu gözü ile bakıyorlardı. Öyle ya, Bilecik Gölpazarı Müftüsü iken, DİB oluru ile Başbakanlık tarafından, Mekke Üniversitesinde ihtisas yapmak üzere, maaşlı mezun olarak gönderilmiş ilk talebe idim. Talebeler ile Diyanet ve Din Hizmetleri Müşavirliği arasında oluşan her olumsuzluk bana da sitem ve serzeniş olarak yansıyor. Oysa benim içimdeki duygular, arkadaşlarımla duygularından çok farklı değildi, yaşadığım olumsuzluk ve sıkıntıları içime gömüyor; çok az arkadaşım ile paylaşabiliyordum. Böyle duygusal bir ortamda M.Said Yazıcıoğlu Hocamızı tanımak umut yeşertici olmuş; yakınlık hissetmemize vesile oluşturmuştu. **İşte hatıratını okumaya ilgimi artıran sebeplerden biri de bu olmuştur.**

Bu mukaddimeden sonra Hocamızın hatıratı ile ilgili değerlendirmeye geçebilirim.

İmla hataları üzerinde durmayacağım, sadece 28.Sayfada, benim de köyüm sayılan değerli hocam, merhum Mehmet Rüştü Aşikkutlu hocanın, eski adı Çufaruksa olan köyünün yeni adı “Aydınlar” olarak yazılmış; doğrusunun “Uğurlu” olacağını belirtmekle iktifa edeyim. M.R.Aşikkutlu Hocamız, evinde iki sene kalıp Kur’an talim ve tecvidi ile Arapça sarf okuduğum hocamdır.

Yine 62.Sayfada, ağabeyi Recep Yazıcıoğlu için, “Ruhu şâd, mekânı cennet, takipçileri bol olsun.” denmiş, “takipçileri” kelimesi yerine “dua edenleri” yazılması bizim üslubumuza daha uygun ve daha güzel olurdu kanaatimi izhar etmeliyim.

65.Sayfada, yabancı dilin nasıl öğretileceği konusundaki başarılı olamayışımızı tespiti **(Muhterem hocamızın, bizim dil öğretmekle ilgili projemizi www.hamzali.org sitesinden okuyup incelemesini arzu ederim.)**, 69.Sayfada Medrese İlahiyat eğitimi mukayesesi, 80.Sayfada yurtdışında doktora yapmak için 4-5 yıl kalmak yerine, 2 yıl kaldıktan sonra çalışmaların yurt içinde tamamlanması tavsiyesi, 85.Sayfada, devletin bireyi hiç görme anlayışının insan merkezli bir sistemle aşılabileceği görüşü,

86/87.Sayfalarda elçiliklerimizde karşılaştığı Ermenilerle ilgili duyguları, 96.Sayfada, akademik tez konularının hayatımızdaki ihtiyaçlarımıza ışık tutacak şekilde seçilmesi ile ilgili görüşü, 98.Sayfada, **Kenan Evren’e Talat Koçyiğit Hoca’nın içkinin haram olduğunu söyleyişini aktarması**, 119.Sayfada, yurtdışında İlahiyat eğitimi ile ilgili denklik konusunda anlattıkları, 121/122.Sayfada siyasette olduğu dönemde YÖK ten istediği belgeyi alamayışını, **(Bu satırların yazarı olarak, prosedüre uygun şekilde yaptırıp tamamladığım mastır denklik belgesindeki maddi hatayı düzelttirmek için geri gönderdiğim denklik belgemini aslını, 12 yıl uğraşmama, öğrencim olan YÖK başkanına rağmen hala geri alabilmiş değilim.)** Bu haliyle YÖK dipsiz bir kuyu görüntüsü arz ediyor.

147/148.Sayfalarda Diyanet teşkilatının, asker veya polis teşkilatını andıran soğuk yüzünü, gönül bağı oluşturma ihtiyacını anlatmasını dikkat çekici buldum...

Âcizane kanaatim, DİB nın en önemli eksiklerinden birinin de, **“gönül bağı oluşturmama”** zafiyetidir. Halk ile gönül bağı oluşturmamak bir yana, kendi teşkilatında çalışan personel ile bile gönül bağı olmayan bir Diyanet teşkilatının başarılı olması çok zor; hatta imkânsızdır. Bu zafiyetin oluşturduğu boşluğu başka oluşum ve kuruluşlar doldurmaya çalışmaktadır. F.Gülen örgütü böyle bir zafiyetin oluşturduğu zemini en iyi değerlendiren örgütlerden sadece biridir. Kurucu iradenin DİB na çizdiği statü, belirlediği konunun bunda önemli rolü olduğu gibi, teşkilatın, uzun yıllar, yeterli ehliyet, liyakat, samimiyet ve ihlas sahibi cesur insanların yönetiminden mahrum kalması, gönül bağı oluşturma zemininin oluşmasına imkân vermediği de söylenebilir.

Elbette sebepler arasında başka hususlar da zikredilebilir ancak böyle bir zafiyet ve açığın varlığını kimse inkâr edemez.

149.150.151.Sayfalarda tipik bir Diyanet müfettişi hikâyesi okuyunca ben şaşırmadım. Ama Hocamız gibi diyanet yönetimine dışardan getirilmiş, objektif bir insanında hoş bakması, onay vermesi mümkün olmadığını görüp teyit etmiş olduk.

Hocamızın görev yaptığı yıllarda diyanet personelinin eğitim seviyesini merak edenler 152.Sayfaya bakabilirler. 153.Sayfada MİT-Diyanet ilişkisi ile ilgili Hocamızın yazdıklarını okuyunca hasbilk böyle bir şey olsa gerek diye düşündüm.

Seksenli yılların başında Riyad'da görevli bir istihbarat görevlisinden duymuştum. O dönemlerde görev yapan DİB yardımcılarında biri MİT görevlisi olarak orada bulunuyordu. O dönemlerdeki MİT'in CIA şubesi olarak görev yürüttüğünü dikkate alırsanız bunun ne anlama geldiğini daha iyi anlarsınız. İngiliz istihbarat servisi MI6 ise, kurulduğu günden beri, direk ve dolaylı yollardan Diyaneti etkileme ve yönlendirme konusundaki gayretlerini hiç eksik etmemiştir. Şaşırır mısınız bilmem ama Ramazan'a başlama ve bayram yapma, Hilali gözetleyip görme bilgi ve çalışmalarının perde arkasını karıştırıp inceleyenler MI6 etkisini açık ve net bir şekilde görebilirler. Bunu hem Suudi Arabistan hem Türkiye hem de Mısır için söyleyebilecek bilgi birikim ve tecrübe sahibiyim. İstihbarat güçlerinin hangi konuları nasıl değerlendirdiğini bilmeyenler, Hilal gözetlemek, Ramazan'a başlamak ve bayram yapmak gibi konularla istihbarat servislerinin ne işi olabilir dediğini duyar gibiyim. Uzun bir konu, burada aktarırsam konuyu uzatmış; okuma tembellerini bunaltmış olabilirim.

Türkiye'de politika, Sanat gibi İlahiyat ve Diyanet alanları da güdümlüdür; görüşünü hafife almayı derim...

153.Sayfada Tayyar Altıkulaç ve Kocatepe Camii açılışı ile ilgili yazılanlar da dikkatimi çekti.

224.Sayfada DİB larının hep Sünnilerden olduğu ifadesi Cumhurbaşkanı rahmetli Turgut Özal'a İzafe edilmesi **bir durum tespiti** olarak yorumlanıyor.

Bu ifadenin, DİB ları bugüne kadar sadece Hanefiler 'den olmuştur; demekten bir farkı var mı..? Şafiiler yahut Malikilerin böyle bir ifadesi ne kadar anlamlı ise bu ifade de o kadar anlamlı olabilir. Türkiye'de Şiilik veya Alevilik değerlendirilirken bir mezhep veya meşrep olarak değil de ayrı bir din gibi değerlendirme hatası yapılıyor. Hiçbir mezhep veya tarikat mensubu ayrı bir ibadethane talebinde bulunamayacağı gibi, DİB nın da kendi tarikat ve mezhebinden olmasını istemeyi dillendirmesi normal değildir. Alevilerin böyle bir talebini dillendirmesi normal kabul edilebilir mi..?

Nakşiler biz ayrı bir ibadethane hakkı istiyoruz diyebilir mi..? Diyebilecekleri tek şey ayrı bir tekke açma hakkı istiyoruz olabilir. Ayrı bir ibadethane, farklı bir din için söz konusu olabilir. Alevilik İslam'dan farklı bir din midir..?

Hayır diyenler, farklı bir ibadethaneden söz edemez, olsa olsa zikir evi, tekke açma hakkı isteyebilir. Tekke ve zaviyelerin kapatılması ile ilgili kanuna takılmamak için ayrı ibadethane hakkı talebinde bulunmak Aleviliğin esası ve ruhu ile bağdaşmaz. Evet Alevilik ayrı bir dindir diyenlerin ancak ayrı bir ibadethane ve ayrı bir DİB dan söz etmeleri makul olabilir. Türkiye dâhilinde, samimi hiç bir Alevinin, Aleviliğin ayrı bir din olduğunu söyleyip iddia ettiğini ben hiç duymadım.

Hocamız hatıratının 235.Sayfasında Bulgaristan ve Batı Trakya'daki soydaşlarımızdan bahsediyor. Bulgaristan'ı bilmem fakat Batı Trakya'daki Türkler ve müftülük konusunda hatasız, doğru ve objektif bilgi aktarana hiç rastlamadım. İslam ve Osmanlı'ya karşı tavrımızın Batı Trakya'ya yansması karşısında Yunanistan'ın **tilkice** tavrı bizim başarısız olmamızın temel faktörlerinden biri olduğunu ya gören olmuyor veya anlatma cesareti gösteremiyor. Ben Batı Trakya'ya defalarca gidip kaldım; inceleme yapma fırsatı buldum. Hem seçilen müftü (Bu arkadaş YİE'den dönem arkadaşımızdı) hem de atanan müftü ile görüştüm. Yunanistan'ın ve Türklerin uygulamasını yerinde görüp inceledim. Yakın tarihe kadar Türk azınlık okullarında Osmanlıca öğretildiği gibi müftülüklerde yazışma ve arşiv dili de Osmanlıcaydı. Türkiye, Türkçü bir politikayı, Yunanistan ise İslami bir anlayışı teşvik ediyordu. Bunun fiiliyata yansması ise, Türkiye İslami harfleri terk ettirip Latin harflerini, İslam anlayış yerine Laik anlayışı, öne çıkartıyor; seçtiği müftüleri de bu anlayışa göre, sakalsız, bıyısız, laik kafalı, halktan kopuk, bilgi ve yaşantısı eksik kişilerden seçiyor.

Yunanistan ise Osmanlı İslam harflerini, Laiklik yerine İslami anlayışı, bilgi ve yaşantısı yetersiz olan müftü yerine, Mekke, Medine veya Ezher mezunlarını, sakalı ve bıyığı olan, halk ile gönül bağı kurmaya yatkın, yaşantısı daha düzgün olan kişileri tayin edip teşvik ediyor; imkân veriyor. Zaire bakan Yunanistan'ı doğruyu teşvik eden, Türkiye'yi ise yanlış besleyen konumda göreceği açık. Türkiye'nin baskı ve teşvikleri sayesinde Batı Trakya'daki Müslüman Türkler her geçen gün Yunanlılara daha çok benzer hale geliyor. Yeni nesilden Osmanlıca bilen kalmadı; artık yazışmalar Latince yapıldığı gibi arşivler de Latince tutuluyor.

Oysa azınlığın varlığını devam ettirip sürdürmesi için İslam'a sarılması, Osmanlıca yazışması çok önemli bir faktördü. Türkiye Batı Trakya'da Yunanistan lehine çalıştığını bakalım ne zaman göreceğiz..? Görünce iş işten geçmiş olmaz İnş.

260.Sayfada muhterem Hocamız Devletin, Diyanet ve Din Görevlilerine bakışındaki sakatlığa işaret ediyor. Diyanetin dini bir teşkilat olmadığını, idari bir teşkilat olarak görüldüğünü değerlendiriyor. Bu hata nasıl bir boşluk ve verimsizlik oluşturdu ise Batı Trakya'da aynı hata ve boşluğu oluşturmuştur.

Muhterem Hocam, Eğri ağacın gölgesi de eğri olur. Diyaneti kurup oluşturan irade, dine hizmet etmek için değil, kurulan yeni ve laik devletin yerleşmesi ve sürdürülmesine hizmet etmek için idari bir teşkilat olarak kurmuştur. Bunun için ilk diyanet işleri başkanına hem CHP Ankara il başkanlığı hem de DiB görevi birlikte verilmiştir. Bu zihniyete hizmet etmeyen bir teşkilat ve görevli nasıl makbul kabul edilebilir ve anlayış görebilir..?

İşte sizi ve ağabeyiniz gibileri yeterli görmeyip beğenmeyenler, sizin bu gerçeği görüp içine sindiremeyen, düzeltme gayreti sergileyen, saf ve sade bir Anadolu evladı olmanız, duruma göre şekillenemeyen, herkesi idare edemeyen, kullanılmaya müsait olmayan, umut vadetmeyen yapınızdan dolayı yeterli görmeyip beğenmemişlerdir.

268. ve 275.Sayfalarda bahsettiğiniz Hutbe konusu ve İl müftülüklerinin atama yetkisi de bu anlayış sahipleri için riskli ve tehlikelidir. Bu arzu ve görüşünüze karşı çıkanlar arasında Dr. Lütfi Doğan ve Tayyar Altıkulaç Beylerin olması sizi şaşırtmasın, onların bu zeka kıvraklığı ve anlayışları, sizden daha fazla itibar görmelerini sağlayan faktörlerden biri olamaz mı..?

279.Sayfada bahsettiğiniz "**Belgeli Din Görevlisi**" fikrini ben de "Hac Organizesi" için savunup anlatmaya çalıştım. Yürüyen sistemin saltanatına çomak sokmak olarak görüldü. Diyanetin farklı düşünceleri dinlemeye bile tahammülü olmadığını bilir misiniz bilmem ama bugün bile bu durum değişmiş değildir.

Hac Organizesi inceliklerine vakıf olacak kadar uzun görev süreniz olmadığı gibi, 1990 yılında yaşanan sıkıntılar sizi farklı konularla meşgul olmak zorunda bıraktığını zannediyorum. "**Tünel Faciası**" olarak ifade edilen olayı da doğru değerlendirecek kadar bilgi sahibi olmadığınız kanaatindeyim...

Muhterem Hocam,

Ömrümün 41 yılı Mekke'de geçti. 1990 yılında on yıllık fiili bir tecrübe sahibi iken, 2500 kişilik bir Hacı gurubunun organize koordinatörlüğünü yürütme sorumluluğunu taşıyordum. "**Tünel faciası**" olarak isimlendirilen olayın tam göbeğinde olup olayı fiilen görüp yaşama tecrübem olmuştur. Bizim kafitemizden de 18 hacımızın öldüğü bu olay, zannedildiği gibi ne tünel yetersizliği ne de görevli ihmalden kaynaklanmış bir olay değildir. Size verilen bilgiler, masa başı, tahmin ve zanna dayanan bilgiler olup sizi yanlış düşünceye sevk etmiş olduğunu düşünüyorum. Sadece sizin değil Suudili yetkililerin dahi olay yeri ve anını göremediği için eksik ve hatalı bilgileri olduğunu görüp şahit oldum.

İlk hareket, elindeki çantayı düşürüp eğilerek almaya kalkan hacının yanlış hareketi üzerine yere düşmesi, kalkmak için eteğine yapıştığı hacının ihramını sıyırıp çıplak kalmasına yol açması, onunda eğilip avret yerini örtme gayreti ile yere düşmesi ile başka hacının ihramına asılıp sıyırmasının ortaya çıkardığı panik ve talaşın bir kaç saniyede durdurduğu hareketin akış halindeki insan yoğunluğunun önünü göremeyip yığılma ve ezilmeye yol açması şeklinde özetleyebileceğim bir hadisedir..

1990 yılında gidiş ve dönüş tünelleri ayrı ayrı idi. Olayın olduğu tünel sadece taşlamaya gidenlere tahsis edilmişti.

Bu olaydan sonra hem gidiş hem de dönüş tünellerinin sayısı çoğaltıldı. Bu sebeple 302.Sayfada yazdığınız görüşleri yeterli ve isabetli bulmamamı anlayışla karşılayacağınızı umuyorum.

407.Sayfada demokratik yapının kolay oluşmadığını yazıp demokrasiyi takdir eden ifade ve imalarınızı da sempatik bulmadım. Sizi sevenlerin tenkitine alışık mısınız bilmem ama ben sevdiğimim eksik, hata ve yanlışlarını da düzeltmek niyetiyle söylemekten yanayım.

İlahiyatta Kalam Hocası olan, 4,5 yıl DİB yapmış, yerli milli, bozulmamış bir fitrat sahibi, meşrep saplantısı ve rejim tiryakiliği olmayan, kınayanların kınamasına aldırmandan, kompleksiz, samimi, mütevazı, mert inandığı ve düşündüğünü yazacak kadar medeni cesareti olan bir hocamız olarak, **güç ve kuvveti esas alıp dayanak kabul eden, her türlü algı, entrika, yalan ve göz boyamaya açık bir beşeri sistemi övüp**, hakkı ve hakikati esas alarak üstün tutan, maneviyata öncelik veren, doğruyu teşvik edip önünü açan, yanlış engellemeyi gaye edinen fitrata uygun İslami sistemi anlatıp heveslendirerek öğretmeyi, teşvik etmeyi ihmal etmeniz makul kabul edilebilir mi? Bu görevi sizden beklemeyeceksek kimden bekleyeceğiz..? Bu ihmal sebebi ile bugün demokrasi müminleri olup çıktığımızı, İslami sistem ve değerlerimizi unuttuğumuzu alternatif bile görmediğimizi dikkate almamız gerekmez mi..?

424.Sayfada aktardığınız İsmet İnönü'nün görüşlerinden ve savunduklarından ne farkımız kalır muhterem Hocam..?

426.Sayfada Hucurat süresi 13. ayet tercümesinde **“millet”** kelimesi yerine **“kavim”** kelimesi olması daha doğru bir ifade olmaz mı..? Meallerde de kavim olarak tercüme edildiğini bakıp teyit edebilirsiniz. 433.Sayfada bahsettiğiniz mükemmeliyetçi yapı bende de var maalesef.

442.Sayfada ifade ettiğiniz gibi dışardan bakmak daha gerçekçi gözlemler yapma imkânı verebiliyor. Hatırlarınızda yazdıklarınız yanında yazmayı uygun görmedikleriniz de olabileceğini tahmin ediyorum. Buna kimsenin itirazı olamaz. Ancak olayı anlatıp yanlışını zikrettiğiniz ve görevini de açıkladığınız bir kişinin sadece ismini yazmamanızı zihin yorucu bir eksiklik olarak görüyorum.

Avrupa ülkelerinde Din Hizmetleri Müşaviri olup İstihbarat görevi yaptırılan kişiyi meraklısının araştırıp bulması çok zor olmadığı halde, ismini mahfuz tutmanızı gerekli görmedim. Bu arkadaşın adını yazmanız hem ibret almaya vesile hem de çoğalıp yayılmasını caydırıcı olmaz mıydı...? Yanlış yapanı korumak yerine caydırıcı şekilde duyurmayı gerekli görenlerdenim. Ayna tutmak ancak böyle gerçekleşebilir...

Nice yanlış yapanlar, yanlışını yazıp kabul etmekle hem tövbe ettiğini hem de müsamahayı hak ettiğini açıklığa kavuşturma fırsatı buluyor.

Sonuç olarak, hatıratınızı okumaya değer ve ibret almaya vesile olabilecek, olabildiğince objektif buldum. Arkadaş ve dostlarıma da okumayı tavsiye ettim. Hatıratların ikinci baskısının yapılması çok az vaki olabiliyor. Umarım hatıratınızın ikinci baskısı yapılır ve hatırlatmalarımı dikkate alırsınız.

Selam, dua ve hürmetlerimi arz ediyor sizlere sağlıklı, huzurlu ve bereketli uzun ömürler diliyorum muhterem Hocam. **05.07.2021 Üsküdar**

Ahmet Ziya İbrahimoglu

M.Said Yazıcıoğlu Hocamızın, hatıratının değerlendirmesini yaptığım yukarıdaki yazımı ilgili arkadaş, dost ve hocalarıma göndermiştim. Bunlar arasında Sami Uslu Bey de vardı. Bu yazıyı okuduktan sonra Sami Uslu Bey bana yazdığı mesaj üzerine, aşağıdaki yazışmalar 05 Temmuz 2021 - 06 Temmuz 2021 tarihleri arasında aramızda geçmiş yazışmalardır.

SAMİ USLU: Hayırlı akşamlar, M.Sait Yazıcıoğlu hatırat değerlendirmenizi okudum. MİT mensubu bir müşavir den bahsediyorsunuz. Veya eski başkanımız bahsediyor. O bölümü tam anlayamadım. Gönderdiğiniz yazının çıktısını almak istedim ki o zaman çok daha rahat okuyabilirdim. Maalesef alamadım. Çok küçük hurufatı güçlükle okuyabildim. Mobil görünüm de arzu ettiğim gibi değildi. PDF'den DOC'a döndürülmesi için ücret istendiğine şahit oldum. O usullerle bu nesneye özel bilgilerimi hiç vermiyorum. DOC'a döndüremedim. Çıktısını da alamadım. Fakat yine de okudum. O MİT konusunu az çok çözdüm. Tahmin ettiğim kişiler vardır. Olabilir. O dönemlerde çok şeyler olmuştur. Neler olmamıştır ki... Belki halen dahi devam etmektedir. Artık o konuları takipten de vaz geçtim. M. Sait hoca ilk zamanlarda bizlere çok yakın değildi. Tayyar Altıkulaç'ın ekibi yaftasını yemiştik. Bizlere çok soğuktu. Son zamanlarında bizleri tanıdı. İşte öylece bir devir geçip gitti.

تلك أمة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم

Aynen öyle oldu. Hayatımızın son

bölümleri içindeyiz. Hepimiz için sağlıklı bir ömür niyaz eder, dareyn saadeti dilerim. Selam ve sevgilerimle.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Yazının açık halini, okumanızı kolaylaştırmak için size özel yolladım. Hocamız, Avrupa ülkelerinde görev yapan bir dini hizmetler müşavirinden bahsedip kendisine istihbarat grevi yaptırıldığını söylüyor fakat ismini yazmıyor. Ben de ismini yazmamasının bir eksiklik olduğunu, ayna tutmak olmadığını yazdım...

SAMİ USLU: Çıktısını aldım. O görevliyi biliyorum. Fakat o kurumla bağlantılı olduğuna dair bilgiyi, belgeyi gözlerimle görmüş değilim. M. Sait hocamız çok detaylı bilebilir. Başkanlar bu konularda müstesnadır. Biz onunla o dönemlerde bilerek bir arada görev yapmıştık. Görevimizi yapıyorduk. Allah bilir, bilmediğimiz kim daha neler vardır. Olmuştur. Hocamızın yazmaması normaldir. Hem bir fayda da sağlamaz. Önemli değil. Şu anda yaşıyor o kimse. Bizlere karşı çok mahcup. Hepsini geçti gitti. Hatıralarla bu konular içine girilmeli midir veya girilmemeli midir el'an müteredditim. CES değil midir? Konuşmaya da, yazmaya da korkuyorum o kabil konuları. İNDALLAH nasıldır bilemiyorum. En doğrusunu O biliyor. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Bu işlerin meraklısı, o kişiyi araştırıp bulması çok zor değildir. Meraklı olmayana ismini de söyleseniz bir saat sonra bile hatırlamaz.

Eğer böyle insanların ismini yazmayı mahzurlu görüyorsanız, olayı ve görevini de zikretmemek gerekir.

Bence isim zikredilmeli, idarecilerin durumu bunu gerektirir. O arkadaş şu anda emeklidir. İsmi zikretmek ona dünyevi bir zarar vermez fakat vicdanen rahatsız olabilir; tevbe etmesine vesile olabilir. Gençlere de ibret olur; caydırıcı olur. Bu işlerin bir gün ortaya çıkabileceğini düşündürür...

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey kardeşim, Onlar bir tane değil ki, o kadar çoktur, sayamayız. Tahmin de edemezsiniz. Bizim teşkilatta çok beterlerini maalesef görmüş bir kardeşinizim. Hele Sayın başkan ve bakanımız daha ne türlerini bilmektedir. Size katılıyorum; bu şekilde teğet geçmesi uygun değil. Madem çıtlatmış, açıklamalıdır. Bütün müşavirlerimiz zan altında kalmaktadır. O mudur, şu mudur diye zihinler araştırmaya başlar. Bu ise hem ayıp, hem de günahdır. Bana çok önemli o teşkilatın hem de tepe noktalarında olan bir isim, bir zamanlar müşterek bir toplantıda idik. Orada söylemişti. "Kapınızdan giren her yedi kişiden birisi bizlere çalışmaktadır" demişti. Hal böyle olunca, o görevleri mi bırakmamız gerekirdi? Asla! İşlerimizi bu şuurlar içinde yapmaya çalışmıştık. Bir anlamda ateşten gömlekler gitmiştik. Bir vesile olsa da bir gece biraz sohbetler edebilsek. Sizleri Mekke günlerimde tanıyamadığıma çok pişmanlık duymaktayım. Bu gün Cumhurbaşkanımızın Kur'anlar okuduğu bir dönemde görev yapmak bana göre görevlerin en kolayıdır. Bunu idrak edemeyenlerin veyl hallerine! Selamlar.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Temiz ve dürüst insanları itham ve zanlara muhatap kılmamak için hakkında belgeye, bilgiye dayanarak müşahedemiz olan böyle insanları isim olarak zikretmek gerektiğinde mutabıkız.

Antalya eski müftülerinden Hikmet Kutlu Bey'i (soyadını yanlış hatırlayabilirim..?) tanır mısınız..?

SAMİ USLU: Bir kenarından faş edildiğinde; Evet. Hikmet Kutlu'yu birçok yönleriyle tanırım. Merhumdur.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Evet 2013 de vefat ettiğini biliyorum...

Antalya Müftüsü iken, kendisi ile Mekke'de bizzat yaşadığımız şaşırtıcı bir hadiseyi anlatsam inanmakta zorlanırsınız. Üstelik o anda ben de maaşlı mezun olarak da olsa Müftülük sıfatı taşıyordum...

Bu kişiye inanarak, bize soru bile sormadan, ifademize başvurmadan DİB'nin yaptığı idari işlem hesabı verilecek cinsten değil.

SAMİ USLU: Öyle bir olayı hatırlıyorum. O olayda ismi geçen siz miydiniz, bilmiyordum. Bana nakledildiği şekilde hiç hoş değil. Hafızamda öyle kalmış. Teftiş raporunu da görmedim. Sonucunu dahi bilmiyordum.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Olay Hikmet bey ile benim aramda geçmiş olmasına rağmen, yanımda olan Şerafeddin Kalay arkadaşımıza da, hiç suçu olmadığı halde, istihbarat teşkilatı aracı kılınarak, ağır fatura ödettirilmişti maalesef...

Bizim ifademize dahi başvurulmadan bizi de, gıyabımızda görevli görüldüğüm İlçe vaizliğine tayin edip, haberdar edilmeden, süresi içinde göreve başlamadığım için müstafi kabul etme usulü ile görevime son verilmişti. İlginç değil mi Sami Bey

Tayyar Bey'e şeddeli teşekkür borcum, bu icraatından kaynaklanmaktadır. Bilmiyorum, bu teşekkür borcumda sizin payınız var mı..?

Teşekkür borcum olduğunda sitem yok; samimiyet var. Sakın yanlış anlamayın...

SAMİ USLU: Öyle olmuştur. Hatırlıyorum. Bana nakledilen Bayrağımıza PAÇAVRA denildiği şekilde. Hikmet Kutlu böyle söylemişti. O an bana telefon etmişti. Devletimizin bayrağına paçavra denilmesini kim kabul edebilir? Bayrak pencereden içeriye dönmüş. Odaya girildiğinde bizim insanlarımızdan birisi bayrağa o şekilde hakaret ediyor.(kaldır o paçavrayı) denildiği şekilde. Hacılar feveran ediyor. Şamiye ve Süleymaniye’de bir evde olay geçiyor. Ben duyunca hemen konuyu teftiş intikal ettirmiştim. Başka da ne yapılırdı? Durup dururken de her hangi bir şey olur mu? Ben böyle biliyorum, korkunç bir olay. Bir il müftüsünün yalan söyleyeceğini nasıl düşünebilirim? Olayın içinde sizlerin olduğunu bilmiyordum.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Bayrak konusu ne lafzen ne de manen gündeme bile gelmemiş uzaktan yakından olay esnasında söz konusu olmamıştı. Binada bayrak bile görmedik. Şimdi sizden duyuyorum böyle bir ithamı...

Bir ilçe müftüsünün bayrağa hakaret etmiş olacağına ihtimal vermek bile suizan olmaz mı..?

Bu konu ile ilgili bana tek bir kelime, ne yazılı ne de sözlü sorulmaması normal kabul edilebilir mi..?

Şerafettin Kalay Hoca, düğünü olacağı günün bir gün öncesinde Antalya’da tutuklandı. Ağır cezada yargılandı ve sonunda suçsuz olduğu kesinleşip beraat etti. Fakat düğün gününden 1 gün evvel tutuklanması ona ağır bir mağduriyet yaşatmıştı. Ben ise yargılanmadan, ifademe bile başvurulmadan görevime son verilerek cezalandırıldım. Temyiz etme imkânım bile olmadı...

Görevden alınmış olmama asla üzülmedim; vesile olanlar niyetine göre mükâfatını alır ama hepsine ben şahsi hakkımı helal ediyorum. Görevden alınmasaydım döner bürokrasi çarkları içinde ezilip gidebilir; Mekke’de 41 yıl kalamazdım.

Şeddeli teşekkür borcumun sebebini Tayyar Bey sormadı ama sizin de payınız olduğunu öğrendiğime göre hemen borcumu ödeyeyim:

Allah sizden razı olsun; sebep oldunuz; Mekke’de 41 yıl yaşama fırsatı buldum. Rabbim kalan ömrünüzü huzurlu, bereketli, verimli kılsın. Katlanamayacağınız sıkıntılar yaşatmasın.

Gördüğünüz gibi konuşmak, yüzleşmek helalleşmeye vesile oluyor. Ahirete kalsa bu kadar rahat hesaplaşmazdık...

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey o günün hengâmesinde ben ancak duyduğum şekilde yapılması gerekeni yapmıştım. Tahkik konumunda değildim. Bin çeşit sorumluluklar yakamda idi. Siz de beni pekâlâ ziyaret edebilirdiniz. Gerçekleri anlatabilirdiniz. Hatta hacılar bayrağa paçavra diyeni pencereden atmışlar. Allah'tan birinci katmış dediler. Düşen kişiye bir şey olmamış. Bu kadar bir mizansen olay nasıl düzenlenir? Bunun hiç tahmini mümkün müdür? Hikmet Kutlu sizi tanımaz, siz onu tanımazsınız. Müftü Hikmet Kutlu telefonda bunları anlatmıştı. Bir görüşünüze de hiç katılamıyorum. Mübarek beldede 41 sene kaldınız. Ne mutlu. Resmi görevde olsaydınız, belki DİYKÜ olacaktınız. Daha başka hayırlı hizmetler de yapabilirdiniz. Böyle olmadığınız şükrediyorsunuz, hac şirketi kurmak vatandaşlarımızı Hac ve umreye götürmek şüphesiz çok güzel hizmetler. Bunları herkes, birçok sıradan insanlar yapıyor. Ben buralarda da büyük hizmetleriniz olabilirdi demek istiyorum. Olmadı diye şükreder haldesiniz.

Buna katılmam mümkün değil. Zaten devletimize bakış açılarından bu duygular içinde oldukları için Ümmül kuradan kimse beni ziyaret te etmiyordu. Nitekim siz de gelmemişsiniz. Gelseydiniz, gerçeği anlatsaydınız size her hal ü karda yardımcı olurum. O olayda sizin olduğunuzu yeni duydum. Ben olayı öyle bilmekteyim. Teftiş raporu nasıldır. Şahitler ne söylemişlerdir bilmiyorum. Fakat PAÇAVRA lafzı tevsik edildiye (orada bir hayli şahidin olduğu bana söylenmişti) onun için ifade, savunma konuları tabii olarak olmamıştır. İspatlandı ise demek istedim. Zira lafız çok korkunç bir söz. İsrarla söylüyorum; bayrak konusu bu olayda var mıdır, yok mudur? Durup dururken olay nasıl düzenlenmiştir? Fakat ne hazindir ki, oradaki üniversiteden mezun olanların birçoğu müftü olmuştur. Bir hayli tanıdıklarım vardır. Hiç biri benim odama ayak da atmamıştı. Sonradan anladım ki hepsi güzel insanlarmış. O günler maalesef öyleydi. Geçti gitti. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Sınıf Arkadaşlarımdan 15-20 kişi, DİB teşkilatında, İl müftülüğü, Müfettiş, Daire Başkanlığı yaptı ve emekli oldular. Ben de onlara bakınca, onlardan biri gibi olmadığımı şükretmek zorunda kalıyorum.

Ben Hayatım boyunca hep tebliğci oldum; ilimle meşgul oldum. Mekke’de 20 yıl Üniversite ve bağlı kuruluşlar bünyesinde kaldım. Hac ve Umre Organizesi maddi boyutu sıkıntılarını içinde boğuşup ezilmedim...

Türkiye’nin hangi vilayetine gidip camilerinde Namaz kılsam karşılaştığım insanlardan beni tanıyan çıkar ve muhabbetle misafir etmek ister.

Ebu Hanife metodu ile İslami Hizmetlerde hiç maddi karşılık beklemeden, masraflarımı bile kendi cebimden ödeyerek koşturmaya gayret ettim; etmeye devam ediyorum.

MÜSİAD da 15 yıl tahkim komisyonu başkanlığı yaptım; sıkıntılarını çözerken sözümü dinlemeyen tek bir kişi ile karşılaşmadım. Onurlu ve veren, almayan kişi olarak yaşamaya gayret ettim. Huzurlu bereketli bir hayat yaşadım. Buna şükretmem gerekmez mi..?

Yeri geldiğinde lafını esirgemeyen yapıda bir insan devlet memurluğunda bu rahatlığı asla bulamaz.

Bugün bile Diyanet benim hiç bir toplantıya katılıp görüş beyan etmemi istemez. Bu benim kuruntum değil, geçen Nisan ayında DİB tarafından yapılması planlanan Hac Sempozyumuna katılmam için bana TÜRSAB çalışanları rica etmesi üzerine, Tebliğ özetini yazıp müracaat ettim; katılmam uygun görülmedi; Başkanlık bir yazı ile bana bu durumu bildirildi. O toplantıya katılanlar arasında benim sahip olduğum bilgi birikim ve tecrübeye sahip tek bir kişi bile yoktu. Bugün bile hizmet etme imkânı, görüş beyan etme fırsatı verilmeyen bir kişiye o günlerde verilirdi demek pek inandırıcı değil...

Benim de katılmadığım bir görüşünüz var:

Mekke’de hakkımda şikayet olmuş ise beni çağırıp dinleme ihtiyacı duymamanız, benim gelmemi istemeniz, Diyanetin resmî, soğuk, bürokrat duruşunu yansıtmaz mı..? Cumhurbaşkanımız RTE okul ve sosyal faaliyet arkadaşım, makam sahipleri etrafında görünmek isteyenler konumunda olmamak için, sebep ve vesile olmadan, kendisi ihtiyaç duymadan asla gidip meşgul etmedim; etmem.

Siz makam sahibi olarak davet etme nezaketi göstermeden yahut zaruri bir vesile olmadan benim sizi ziyaret etmemi beklemeniz isabetli, doğru ve alışılmış bir yaklaşım tarzı değildir. Öyle yapanlar genellikle beklentisi olanların, çıkar zemini oluşturmak isteyenlerin yapacağı iştir. Benim yapımla bağdaşmaz.

Doğru olan M.Said Yazıcıoğlu Hocamızın yaptığı gibi davet ederek ilgi gösterip kapınızın açık olduğunu, ziyaretimizin sizi meşgul etmeyip memnun edeceğini bildirmenizle başlaması gereken ziyaretleşmedir.

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey o konu bana bir an içinde sadece telefonla intikal etmişti. O çeşit olumsuz olaylar o günler içinde o kadar çok olmakta idi ki. Her konuyla meşgul olmam hiç mümkün değildi. Olay teftişe intikal etmişti. Bir de bayrağımıza PAÇAVRA kelimesi içinde geçen bir olay, tiksindirici berbat bir durum. Vaktim olabilseydi yapardım. Durumum hiç mümkün değildi. O ortamda gereken ancak öyle yapıldı. Teftiş için gelenlerin görevleri de o kabil olaylardı. Ben o söylediğimizi çok güç yapardım. Hatta unutmuştum bile. Sizi tanımış olsaydım, o zaman belki yapardım. Bu arkadaş böyle bir söz söylemez derdim. Tanımıyordum ki. Emin hoca rahmetli hep övünürdü. "Bu devletin bir kuruşu boğazımdan geçmedi" derdi. İşte bu görüş. Bizim geçti de yanlış mı yaptık. Sizde de aynı mantığı sezdim. Görev yapanları da tahfif, tezyif ediyorsunuz. Arkadaşlarınızdan bahsediyorsunuz. Onlar öyle yapmışlar olabilir. Siz gelseydiniz güzel olanları yapsaydınız denilemez mi? Böyle bir laik, seküler dönemde görev yapmak önemlidir benim görüşüme göre. SELAMET DER KENAREST mantığı. Emin hocamızın mantığı bana göre doğru değildir. Bir gün Fatih Camii bahçesindeydik. Birisi geldi Emin hocamın eline bir şeyler sıkıştırdı. O da Allah kabul etsin deyivermişti. Kuşlar gibi bu mudur rızık beklemek. Ben böyle düşünmüyorum. Kendinizi bir hayli anlatmışsınız. Bunları da öğrenmiş oldum. Çok teşekkür ederim. Üzenden 36 sene geçmiş bir olayı konuşuyoruz. Teftiş dosyasını görmeden bir fikir beyan etmem çok güç. Orada bir olay olmuştur. Durup dururken Hikmet Kutlu merhum bana her halde telefon etmemiştir. İncancım bu şekildedir. Hayırlı geceler. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Bahse konu olay, bütün yönleri ile o dönemde Antalya Ağır Ceza Mahkemesine intikal etmiş, Hikmet Kutlu Bey şahit olarak ifade vermiş. Sonuç olarak suç unsuru bulunmadığı için dava beraatla sonuçlanmış.

Aynı olayı Diyanet'in yargılamış, cezalandırmış olması, M.Said Yazıcıoğlu Hoca'nın ifadesi ile Asker ve Polisten daha soğuk bir yapılanmaya işaret etmiyor mu..? Olayda tam tersi olması gerekmez miydi..?

Ben sizin bu olaya müdahil olduğunuzu bu gece, sizin bildirmenizle öğrendim. Çünkü bana ne yazılı ne sözlü bir şey soran olmadı, ifademe başvurma ihtiyacı duyulmadı. O dönemde size intikal ettirildiği gibi bir durum olsaydı, Ağır ceza mahkemesi beraat kararı verebilir miydi...?

Diyanetin benzer işlem ve tasarrufları sayılmayacak kadar çoktur; münferit olaylardan bahsetmiyoruz... Bugün bile Diyanetin merkez teşkilatının, ne halkla ne de kendi görevlileri ile hiçbir gönül bağı yoktur. Bunu DİB içerisinde sadece M.S.Yazıcıoğlu söylemiyor. Çoğunluğun kanaati budur.

SAMİ USLU: Yine diyaneti tahfif ve tezyif etmektesiniz. Ümmül kuradaki bütün o günkü öğrencilerde olan bakış hala devam ediyor. Kokularını hissettim. Onaylamam hiç mümkün değil. Bu devlet hepimizin devletidir. İnancım böyledir. Mahkeme safahatını da bilemiyorum. İlk defa duydum. Şahitleri mahkeme nasıl getirtebilir. Hepsi ve Fihi kıl. Bana o konu bayrağa PAÇAVRA denildiği şeklinde intikal etmişti. Söyleyeceklerimi söyledim. Bu konunun kiminle ilgili olduğunu da bilmiyordum. Onu da bu gece öğrenmiş oldum. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Diyaneti tahfif veya tezyif edenler, Diyanetin tüzel kişiliği ile bağdaşmayan yanlış icraat yapanlardır...

Bu yanlışları kabul etmeyip tenkit edenler, hiç bir kurumu ve mümini asla tahfif veya tezyif etme ihtiyacı duymazlar. Türkiye’de Diyanet merkez teşkilatında görev yapanlar dışında, yargılamadan, ifadesine baş vurmada, bir görevlisinin görevine son verecek başka bir kurum yetkilisi gösterebilir misiniz..? Diyaneti bu duruma düşüren zihniyet, anlayış ve hatalara sessiz kalmayı mı hürmet kabul ediyorsunuz..?

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey yazışıp duruyoruz. "BEN BAYRAĞA PAÇAVRA DEMEDİM" sözünüzü bekledim durdum. Henüz demediniz. Konuyu başka taraflara götürdünüz. Bir de durup dururken orada; ne olursa olsun, böyle bir olay nasıl olabilir? Hikmet bey bana neden telefon eder! Geçti gitti. Bütün ülkelerin bayrakları kutsaldır. Ben durumu anlamış oldum. Konunun kenarında kıyısında dolanmamıza hiç gerek yok. Fakat son derece üzücü bir olay. Keşke tekrar ortaya atılsaydı. Unutmuştum. Söyleyeceklerimi söyledim. Teşekkür ederim. Selamlar. Konu diyanet değil ki, durup durup diyaneti ele alıyorsunuz.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Bayrak konusunu yazdığım halde dikkatinizden kaçmış. Tamamen uydurma ve iftira...

SAMİ USLU: O zaman sormak isterim, durup dururken orada olay nasıl oldu? Hacılar bir insanın üzerine nasıl yürür? Orada saklanan bir şey var. Elbette şu anda öyle bir sözü söyledim demek bile fahiş bir suç olabilir. O konuyu sormuyorum. Vaz geçtim. Fakat orada hiç yok yere ne olmuştu? İstersen berbat bir olayı kaşımış olduk. Gereksiz. Kapatalım. Tekrar duymuş olduğuma çok üzüldüm. Yukarıda sorduğum soruları sormamış oluyorum. Hiç gerek yok. Siz de üzülmüşsündür. Kusuruma bakmayınız. İyi olmadı. Hepimize (OKU KİTABINI!) denilecektir. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Yıllar sonra da olsa, ilk sorup öğrenmeniz gereken soruyu son söz olarak sorabildiniz...

Cevabımı ifadem olarak kabul edebilirsiniz. Yazacaklarımın eksigi olabilir ama asla fazlası yoktur. Rabbimi şahit tutarak hatırladıklarımı özetleyecek olursam,

Yılını tam hatırlayamıyorum ama seksenli yılların başlarında, Mekke Üniversitesi Hac araştırmaları merkezinde çalışıyorduk. Kral imzalı görev ve yetki belgemiz vardı.

Her yere girme ve herkesle muhatap olup soru sorma yetkimiz olduğu elimizdeki belgede yazılı idi. Elimizde olan bu yetki belgesi ile bir DİB Hac binasına girdik. (Bu binayı seçmemizin sebebi Şerafettin Kalay Hoca’nın teklifi ile oldu.) Antalya hacıları hemşerimiz olduğu için “hem ziyaret hem ticaret” olur dedi. Bina girişinde nöbetçi olan diyanet görevlisine kendimizi tanıtip,

Ne yapmak istediğimizi de bildirerek onay aldık. Bu görevli bizi buyur edip görevimizi yapmamıza samimi bir şekilde yardımcı oldu.

Hac araştırma merkezinin hazırladığı sorular çerçevesinde bir gurup Hacı ile sohbet edip işimizi tamamlamak üzere iken, kim olduğunu bilmediğimiz bir kişi (sonradan kafile başkanı Hikmet Bey olduğunu öğrendik.) yanımıza gelerek, “kimden izin alarak bu binaya girdiniz?” diyerek hiddetli bir şekilde bize çıkışınca, görevli arkadaşına bilgi verip onay alarak içeri girdiğimizi, görevli olduğumuzu söylemeye çalışsak da bizi dinleyecek kadar sakın değildi, buranın yetkili görevlisi benim, benden izinsiz bu binaya giremezsiniz; diyerek sayıp dökmeye başladı. Şerafedin Hocayı muhatap alıp onunla tartışmaya başlayınca ben araya girip, müftü olduğumu söylemeye çalıştıysam da sinirli tavrı dinlemeye fırsat vermedi. DİB görevlisi olan nöbetçi arkadaş (yanılmıyorsam bir ilçe müftüsü idi) durumu izah etmeye çalıştı ise de Ona da kızıp konuşmadı. Bizi binadan kovdu. Çıkmazsak polis çağıracağını söyledi. Şerafettin Kalay Hoca polis çağırmasının kendisini sıkıntıya sokup suçlu duruma düşüreceğini söyleyince ateş püskürdü; fiili saldırıya geçti. Hacıları kıskırtmaya teşebbüs etti. Bizi suçlamak için bir sürü saçma sapan şeyler söyledi. Ben ve nöbetçi arkadaş tarafları ayırıp yatıştırma konumunda kaldık. Ben müftüyüm dedikten sonra beni hiç muhatap almadı. Devamlı Şerafettin Hoca ile tartıştı. Şerafettin Hoca verdiği sakın fakat okkalı cevaplarla onu mahcup edince çıldırdı ve bir sürü hakaretler yağdırdı ve istihbarat kanalı ile bizi hapse attıracağını söyleyecek kadar kendinden geçti. Beni muhatap almadığı için benim konuşmalarım bir kaç cümleyi geçmez; ben ve nöbetçi arkadaş yatıştırma ve sükûneti sağlamaya çalıştı isek de başaramadık. **Bundan sonra yaptığımız tek şey, görevimizi bitirmek üzere, ona rağmen binada kalmak oldu. Polis çağıramadı; çünkü Arapçası yeterli değildi. Çağırsa bile polis bize müdahale edemezdi; tam aksine yardımcı olmak zorunda kalırdı. Hazmedemediği bu durum bize iftira atmasına yol açmıştır.**

Başka türlü bir şey yapmamız imkân ve ihtimal dâhilinde olamaz; çünkü ben, maaşlı mezun da olsa, Müftü sıfatı taşıyorum. Şerafettin Kalay Hoca'nın babası Antalya'da imam olarak görev yapıyor. Hacılar ve Din görevlileri bize sıcak ilgi göstermiş misafirperverlikte hiç kusur etmemiş. Olay çıkması için hiç bir sebep yok.

Binadaki DİB görevlisi bu nöbetçi arkadaş, mahkemede şahitlik edip müftüye rağmen doğruyu söyleyince Şerafettin Hoca beraat etti. Benim şanssızlığım Diyanet görevli ve yöneticileri tarafından, giyaben yargılanıp sorgusuz sualsiz hakkımda işlem yapılması idi.

O nöbetçi arkadaşın ismini şu anda hatırlayamıyorum ama mahkeme kayıtlarına bakıp ismini öğrenmek mümkün. Onun dürüst şahitliği olmasaydı Şerafettin Kalay Hoca da kolay kurtulamazdı. İl müftüsüne rağmen doğruyu söyleyen o arkadaştan Allah razı olsun. Sizde, bize değil ona sorulabilseydiniz, doğruları yine öğrenebilirdiniz.

Hülasa, bizim ağızımızdan seviyesiz yahut suç teşkil edecek tek bir söz çıkmadı. Hacılar bize asla saldırıp hücum etmedi. Bayrak kelimesi bile gündeme gelmedi. Tamamen yalan ve iftira. DİB görevlisi olan bina nöbetçisinin şahitliği ile yalan ve iftiralar ortaya çıkınca Şerafettin Hoca yargılandığı Antalya ağır ceza mahkemesinde beraat etti. Sadık Albayrak bu mahkeme kararından sonra köşesinde uzunca bir makale yazarak konuyu kamuoyuna mal etti. Olayın özeti bundan ibarettir.

Gece geç saatte yazışmaya devam edip sizi rahatsız etmek istemediğim için sorunuzun cevabını şimdi yazdım.

Siz benim yerimde olsaydınız, Diyanet yöneticileri yerine, Ağır ceza mahkemesinde yargılanmayı tercih edip temenni etmez miydiniz..?

SAMİ USLU: Allahü Ekber! Allahü Ekber! Neler yazdınız. Korkunç şeyler olmuş. Hiç haberimiz yok. İlk defa duyuyorum. Cidden şaşırdım. Ben ise olayı tamamen bayrak hakareti şeklinde biliyordum. 37 sene böyle geçti. Sizinle ilgisini de bilmiyordum. Kimler olduğunu da öğrenememiştim. Fakat o korkunç bayrak hakaretini kim yaptı diye de hep merak ediyordum. Hasan ELİK ve Fuat'a da sormuştum. Bir netice alamamıştım. Yıllar sonra büyük geçmiş olsun. OKUYACAĞIMIZ KİTAPTA en doğruyu göreceğiz. Rabbim cümlemizi muhafaza buyursun. Selamlar.

Hem bizim müftümüz konumundasınız ve hem de bu ülkenin bir ferdisiniz. Hac organizasyonumuzu ve devletimizin kurduğu bir teşkilat olarak benim bulunduğum Müşavirlik görevini tanımadığınız için başınıza bu olaylar gelmiş. Bizlerden izin alınsaydı bunlar olmazdı. Konu yine ilk başa gidiyor. Haremde dahi bütün Ümmül kura öğrencileri bana hep garip garip bakarlardı. Sanki uzaydan gelmişim. Yine de maalesef devletimize o tarihlerdeki bakışıyla ilgili konular. Emin hoca merhumun "Boğazıma bu devletten bir kuruş girmedim" sözü. Acı ama gerçek bu. Ama o öğrenciler bu gün her halde bu devletin görevlileridir. İçlerinde Prof. olanlar bile var.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Bu anlattığım olayın canlı şahidi olan hacıların bir kısmı ile o gün binada nöbetçi olan din görevlisinin bizden küçük olduğunu dikkate alarak halen sağ olabileceğini zannediyorum. Kaldı ki ifadesi Antalya ağır ceza mahkemesi kayıtlarında mevcuttur. Araştırılıp bakılması çok zor da değildir. Kamuoyuna yansıtan Sadık Albayrak makalesi de arşivde duruyor.

Daha garibi, Hikmet Kutlu Bey İstihbaratı nasıl devreye koyabildi..? Böyle yalanları neden nasıl uydurabildi..? Demek ki benim sicilimde bayrak düşmanlığı kaydı da olabilir..? Bunu ilk defa duydum. Beni tanıyan fakat sevmeyen insanlar bile böyle basitliklere tevessül etmeyeceğimi bildiği halde, 6 yıla yakın görev yaptığım Diyanet yöneticileri neden bilmiyor..?

Ben merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın referans ve ısrarı ile maaşlı mezun olarak görevimden resmen ayrılmamıştım. Ona bile sorulmadı, olaydan sonra rahmetli hocamız benden özür dileyecek kadar üzülmüş, göreve dönmemi sağlayabileceğini söylemişti. Kırmızı kalemle yazdığı mektup hala arşivimde durur.

Sakin yanlış anlamayın, içimde asla kin ve nefret duygusu yoktur; geçmişte de olmadı. Hep sakın ve huzurlu yaşadım. Allah beni maddi, manevi hiç kimseye muhtaç etmedi.

Her zaman ve her yerde hür yaşadım; inandığım gibi konuştum; kimseden beklentiye girip çekinmedim. Hep müstakil oldum, hiç bir meşrep ve ekole tabi olmadım. Zannettiğiniz gibi Emin Saraç Hoca'nın talebesi de değilim; zaman zaman kendisini yüzüne karşı tenkitte etmişimdir. Allah bütün geçmişlerimize rahmet eylesin; bizi ve sizleri de bağışlasın (Âmin)

Ön fikirli, şartlanmış bakışınızdan kurtulmanız bu yaştan sonra çok zor; hatta imkânsız olduğunun farkındayım.

Tayyar Bey ile ilgili arşivimde öyle belgeli bilgiler var ki, yazıp anlatsam savunma cesareti duyamazsınız. Ben bunları bile bugüne kadar yazma ihtiyacı duymadığım gibi İstisna bir kaç kişi dışında kimseye de söylemedim.

Mekke'ye yeni gelmiş, DİB da müftülük görevi resmen devam eden bir kardeşinizin sizinle ilgili ön fikirli olabileceğini düşünmeniz geçmişte anlaşılabilir olsa da, bu yaşınızda size yakışmadığını söylememe sakın kızmayın.

Hikmet Kutlu olayında ben sizin dahliniz olabileceğini dahi hiç düşünmedim; aklıma bile getirmedi. Akşam yazınca şaşkınlıkla öğrendim.

Ben sizin yerinizde olsam, öğrendiklerinin devede kulak mesabesinde olduğunu dikkate alarak, tövbeye vesile kılar, hatırlayıp sağ olanlardan helallik isterdim.

Ben şahsi hakkımı helal ettiğimi tekrar ifade ediyorum.

Allah'a emanet olasınız.

SAMI USLU: Benim de sizlere tavsiyem bu karıştırıcılık ruhundan temizlenmenizdir. Geçmiş gitmiş bir olay. Bana o şekilde intikal ettirildi. O gün bana intikal ettirilen olayı EVET ÖYLEYDİ DİYEBİLEN de bu gün her halde olamaz. Aklen mümkün de değildir. . İddia çok korkunç. Müfettişler de incelemişti. Benzer sıkıntılı konular, tartışmalar o tarihlerde her gün olmakta idi. Nerden bilebilirdim? Hala belgelerle meşgulsünüz. Öteki tarafta hepsi önümüze konulacak. Kapıda duran kişi yerine, KAFİLE başkanını sorup ikindisinden izin alsaydınız belki bu olaylar olmayacaktı. Olayın özeti budur. Şu yaşımda bu olayı tahkik etmem bizlere ne yarar sağlayacak. Hem gücüm nasıl yeter. Allah hepsini biliyor.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Konuyu durup dururken açmışım gibi ifadeleriniz bile objektif düşünme melekenizin zayıflığına delalet etmez mi..?

Ben M.Said Yazıcıoğlu Hocanın yayınlanmış hatıratını okuyup bir değerlendirme yazdım; beraber mesai arkadaşlığınız olduğunu bildiğim için size de yolladım. Bundan sonrası ihtiyaç duyulan sorulara cevap verme, soru-cevap şeklinde gelişti. Eğer bir hata yaptıysak ortak hatamız olabilir.

Saplantınızdan kurtulmadıkça benim hakkımı helal etmem asla sizin için yeterli olmaz. Şu anlayışa bakın: "Kafile başkanından izin alsaymışız bu olaylar olmazmış..?" F.Gülen zihniyetine ne kadar da benziyor değil mi..? "İsrail'den izin alınsaydı, Mavi Marmara olayı olmazdı" Teşbihte hata olmaz, bire bir aynı mantık değil mi..?

Biz binaya girerken, binada kafile başkanı olduğunu nereden bilebiliriz. Böyle bir gereklilik varsa, nöbetçi olan ilçe müftüsü arkadaş, bize izin vermeden sorması gerekirdi. Kaldı ki yetki ve görevimiz gereği sormak zorunda da değildik. Ben 26 yaşlarımda, yeterli tecrübesi olmayan bir insan olarak bunu düşünemedim diyelim. Gıyabımda beni yargılayıp sorgusuz sualsiz görevime son verenler, benden tecrübeli değil miydi..? Neden beni çağırıp ifademe başvurmadı..? Hadi bize sormadı, binadaki nöbetçi görevliye neden sormadan tek taraflı yalan ve iftiralarla hüküm verdi..? Bana sorduğunuz soruların bir kısmını kendinize de sormanız gerekmez miydi?

Sordunuz; cevap verdim. Durup dururken konuyu karıştırıp gündeme getirmiş değilim. Bu yazışmaları baştan sona yeniden okursanız bu gerçeği açık ve net bir şekilde göreceksiniz. Vesselam...

SAMİ USLU: Görevinize son verilme olayı hakkında hiç bilgim yok. O konuda haklı olabilirsiniz. O taraflarını bilemiyorum. Sizin, müftümüz olduğunuzu da bilmiyorum. Bana gelebilseydiniz, olayı bütün çıplaklığı ile anlatsaydınız, kesin söylüyorum size yardımcı da olabilirdim. Şükrü Öztürk en sevdiğimim arasındadır. Sizi oraya onun gönderdiğini öğrenmiş olurdum. O bana yeterdi. Başınıza gelenler gelmezdi. Hiç bilgim yoktu. Olayı bana intikal şekliyle biliyordum. Bu gün birçok yönüne muttali oldum. Bana bu konuyu kasıtlı olarak açtınız da demedim. Söz gelişi konu önümüze dökülürmüşüti. Sait Yazıcıoğlu hatıratı konularında uzunca yazdıklarınıza da müteşekkirim. Onlardan yararlandım. Ben hakkımı helal ediyorum. Selamlar.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: O zaman ne müşavirliğin varlığını ve nede yerini bildiğimi zannetmiyorum. Sizi duyduğumu hatırlamıyorum. Çünkü Mekke'de 1-2 aylık geçmişimiz olup, acemilik dönemimizdi. Soruşturma görevi verdiğiniz insanlardan da haberim olmadı. Çünkü bana bir şey sormadılar. Soruşturma görevi verdiğinizi de dün sizden duydum. Ben hep Diyanet, merkezin tasarrufu olarak zannediyordum. Doğrusu merak edip araştırma ihtiyacı da duymadım. Beni yok sayanları ben de yok saydım ve tekrar görev de istemedim. Yargı yoluna da gitmedim; çünkü Tayyar Bey döneminde tekrar görev istemeyeceğime karar vermiş, merhum Bekir Topaloğlu Hocamıza da bunu bildirmiştim. Ben pişmanlık duyacağım hiç bir şey yapmadığım için alnım açık, vicdanım rahat. Rabbime hamd ediyorum. O beni korudu ve istediğimden fazlasını da lütfetti.

SAMİ USLU: İlk defa söylüyorum; daha müşavir olur olmaz Büyükelçimizin imzası ile MEB'inden bir talebim olmuştu. Cidde Büyükelçiliğimizde de Eğitim Müşaviri yoktu. Bu görev de bana vekâleten verilsin istemiştim. Yardımcı olmayı teklif etmişim. Bütün öğrencilerin başıboş bırakıldığını öğrenmişim. Hasanlardan duyuyordum. Türkiye'den ret cevabı gelmişti. Bir daha da kendi işlerimin dışında o konularla ilgilenmemişim. Tabii sizler bilmiyordunuz. Tayyar bey para konularında çok cimridir. Bana yardımcı elemanlar göndermiyordu. Oradan kimi bulduysam onlarla o hizmetleri yürütmüşüm.

Sadece onlara bir miktar ödeme yetkisi verilmişti. Sizlerle görüşmüş olsaydım, öğrencilerin konularıyla ilgilenseydim, belki de ne ilginiz var diye istintak edilebilirdim. Geri çekilmişim. O günler böylece geçip gitti.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: Yaşlanmanın ne demek olduğunu 4-5 senedir bende öğrendim. Siz benden en az 15 yaş daha büyüyorsunuz; bu sebeple sizi anlamakta hiç zorluk çekmiyorum.

Bu yazdıklarınızı bana daha önce de yazmıştınız; ama unutmanız gayet normaldir; ben de untabiliyorum.

SAMİ USLU: (Hafiza'yı beşer nisyan ile ma'lüldür) Bir kaç yerde aynı konuları anlattığım olabiliyor. O bakımdan mükerrer olmuş olabilir. Siz de hoş görünüz. Madem sizden on beş yaş ilerdeyim. Benzer durumlarla hep karşılaşıyorum. Yine de hamd ü senalar olsun hıfzım konusunda ilgili ayetleri el 'an bulabiliyorum. Buna da çok şükürler olsun. LEHÜLHAMD.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Hocam, kendimize kıyas ederek sizin “Maşallahınız” olduğunun farkındayım. Bazı hatalı anlamaları da es geçiyorum. Mesela M.Said Yazıcıoğlu Mekke’ye Diyanet İşleri Başkanlığı döneminde geldiğinden bahsettim. Siz Bakanlığı döneminde ben emekli olmuşum diye yazdınız.

Okurken ekran küçüklüğü ve yaşın getirdiği dikkat eksikliği benzer hatalara yol açabiliyor.

Bunları size asla kusur yazmıyoruz. Siz de bize yazmazsınız İnş.

SAMİ USLU: Hayır, hayır asla öyle kusurlu düşünmüyorum. Bildiğiniz arkadaşlarım çok karıştırmaya başladılar. Onlarla bir hayli uğraştığım oluyor. Hıfz çok önemli. Ondan büyük cevher bilmiyorum. Ah bir de Fatiha gibi olabilseydi.. Benim en yakın dostlarım, vefalı arkadaşlarım Karadenizlilerdir. Onlarla hemen hemen her gün görüşürüm. Şükrü bir nebze rahatsız. Çocukları çok iyi doktorlar. Şükrü'ye nefes aldırıyorlar. Her an onların kontrolü altında. O da şaşırma başladı. Yine de şükürler olsun. Geldik gidiyoruz. Misafirlik sona ermek üzere. Kitap gibi yazıştık. Selamlar.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Yanılmıyorsam siz 1941 doğumlusunuz, ben de 1954 yılı ilk günlerinde doğdum; aramızda 12-13 yaş fark var. Allah bu günlerimizi aratmasın.

SAMİ USLU: Âmin! Teşekkürler.

A.ZİYA İBRAHİMOĞLU: S.A. Sami Bey,

Şerafeddin Kalay Hoca Antalya 1. Ağır Ceza Kararını bana ulaştırdı.

Mahkeme kayıtlarına göre Olay 1980 yılı Ekim Ayı, Mekke'ye gideli sadece 1 ay olmuş. Ne müşavirlik ne de Sami Uslu'yu duymuşum. Tam acemi olduğum bir dönem.

Hikmet Kutlu Bey muhbir şahit olarak ortaya attığı yalan ve iftiralarına,

1- Elmalı Müftüsü Sadık Özok,

2- Antalya Molla Mehmet Camii Müezzini Mehmet Aytar,

3- Antalya Murakıbyı Nurettin İleri'yi şahit göstermiş.

Üç şahit arkadaş Antalya ili dâhilinde görev yapan arkadaşlar. Bilmiyorum tanıyor musunuz? Hayatta olup olmadıklarını da öğrenmek isterim.

Kendi gösterdiği şahitlerin üçü de İl Müftüsünü doğrulamadığı için Şerafeddin Kalay Hoca Beraat ediyor ve el konularak emniyete götürülen bütün kitapları da iade ediliyor.

İl Müftüsü Hikmet Kutlu Beyin iddialarına gelince, Şerafeddin Kalay Hoca'nın:

1- Hacılarla kendisinden izin almadan konuştuğunu,

2- Kendisi ile tartışma esnasında, "Ben Türk değilim; Müslümanım. Türk diyenin imanından şüphe ederim. Türkiye'de köpeğin kanunlarından başka bir şey öğretilmiyor; ben her şeyi burada öğrendim." dediğini iddia ediyor.

Şahitlerin üçü de böyle bir söz duymadıklarını söyleyince, 25.02.1982 tarihinde beraat kararı yazılıyor.

BAYRAK KONUSU MAHKEMEDE GÜNDEME BİLE GELMİYOR. KİM BİLİR BENİM SİCİLİMDE NE YAZILARAK GÖREVİME SON VERİLDİ..?

SAMİ USLU: İşte bu bilgiler - gerçek böyleyse- cidden günah hudutlarına girilmiştir. Önce şunu söylemek isterim. Ben 1978 yılından itibaren Hac İşlerinin o topraklarda her konusundan sorumlu bir kişi idim. 1980'de de olsa ben sorumlu idim. Ben Müşavirlik veya önceki günlerde mi oldu onu tam bilmiyorum. Fakat hafızam Müşavirlik günlerimi zorluyor. Hem de 1984-85 gibi. Resmi belge varsa bir şey söyleyemem. Sizin görevden ayrılmanız konularında hiç bir bilgim yok. Bir de ben elimle bu konularda bir şey yazmadım. Yazsaydım hatırladım. Şifahen söylediklerim kişiler olmuştur. Bayrak konusu olduğu için. Ama o kişinin siz olduğunu da hiç bilmiyordum. Ümmülkuradan bir öğrenci şeklinde konu hafızamda idi. Ta ki şu yazışmalarımıza kadar. 1980 tarihinde bir yanlışlık olduğu kanaatindeyim. O olay başka bir olay olabilir. Neyse, öyle veya böyle konu anlaşılmıştır. Yormayın kendinizi. İftiraya uğradıysanız, ecrini öbür hayatta göreceksiniz. Bir il müftüsünün verdiği bilgiye kim inanmaz? O tarafından baktığımızda da konu çok acı. Geçmiş olsun. Selamlar.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Görev verilen arkadaşlar bizi de ekiplerine katmalarının sebebi YİE arkadaşlığı, müteşebbis ve sosyal kabiliyetimizi takdir etmesidir. Dil yetersizliği sebebiyle Türk hacıları ile yapılan uygulamaya katıldık.

Şerafeddin Kalay Hoca ise yine YİE den arkadaşım olup benden 2 yıl önce Mekke'ye gitmiş bana göre kıdemli olması sebebi ile beraber görev verildi. Beni Hac Araştırmaları merkezi keşfetmedi; ekibin başındaki Türk arkadaşın tercihi ile ekibe dâhil oldum. Bunda bile mana mı arıyorsunuz..?

Ben hiç bir şeyin peşinde değilim; dünyevi hiç bir beklentimde yok. Şahsi hakkımı helal ettiğimi de söyledim; kin ve nefret içinde hiç olmadım. Yüzde yüz haklı olmama rağmen, ücretsiz avukatlık teklif edildiği halde dava bile açmadım. Yeri geldiğinde gündeme getirmemin sebebi gerçeğin bilinmesini istememdir.

SAMİ USLU: Ahmet Ziya bey, bir soru soruyorum. Hemen ondan adeta bir nem kapmış oluyorsunuz. Tabii ki aklıma geldi. Hemen gelir gelmez o görevler oluvermiş. Ne oldu da, sorduğum için bir farklı anlamı hemen siz çıkardınız. Müvesvis olmaya hiç gerek yok. Sabahtan beri bu konu. Cidden yoruldu. Yetsin artık. Ne olmuşsa olmuş. Allah hepsini biliyor. Yazabileceklerimi yazdım. Selamlar.

A.ZIYA İBRAHİMOĞLU: Yazdığınız bu mesajı tekrar okursanız müvesvisliğin benden kaynaklanmadığını göreceksiniz. Ben sorulmayan bir şeyi gündeme getirme meraklısı değilim. Olsaydım 40 yıl susmaz, yapılanları yazıp yayardım. Yeter diyorsanız, itiraz edip sizi yormak istemem.

SAMİ USLU: Yeter Ahmet Ziya bey kardeşim. Yazılacakları yazdım. Artık bir nokta koyalım. Sağlık ve esenlik dolu bir hayat dilerim. Selamlar.